67ste JAARGANG No. 8000 — WOENSDAG 25 OCTOBER 1950 — ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev.

Ter gelegenheid van de vijfde verjaring der V.N. sprak Truman de Algemene Vergadering toe

Flushing Meadows — Ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van het Handvest van de V.N. verklaarde Truman voor de Algemene Vergadering van de V.N. o.m., dat de vrees voor een wereldoorlog alle verwachtingen der mensheid overschaduwt. Zulks wordt veroorzaakt door de spanningen tussen de landen en de „agressie in Korea".

De V.N. verschaften de weg tot vreedzame onderhandelingen, mits begonnen wordt met goede trouw en indien deze worden beheerst door de bereidheid om tot een oplossing te geraken. Na de oorlog hadden vele landen hun strijdkrachten ontbonden. Andere echter hielden strijdkrachten in stand „van een omvang, die een voortdurende bedreiging inhoudt, en de invasie in Korea toonde welke landen hun toevlucht tot geweld zouden nemen, indien het zo uitkomt.

De V.N. zagen geen ander middel dan haar gezamenlijke kracht te gebruiken om aan de agressie paal en perk te stellen. Wij moeten sterk worden ten behoeve van de vrede en tezelfdertijd streven naar internationale controle van de atoomenergie en beperking van de bewapening."

Truman stelde drie voorwaarden voor het ontwapeningsplan: het zou alle soorten wapens moeten omvatten, met algemene stemmen moeten worden goedgekeurd en waarborgen inhouden ter verzekering, dat alle landen de bepalingen naleven. Thans was het enige, dat de vredelievende landen konden doen, zich te bewapenen tegen agressie.

TRYGVE LIE VERKLAARDE.

Flushing Meadows — Trygve Lie verklaarde Dinsdagochtend ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van het Handvest der Verenigde Naties voor de Algemene Vergadering o.m. het volgende:

„Ik meen, dat wij nu meer dan ooit sinds 1945 de kans hebben een werkelijke internationale vrede te stichten. Het gevaar van een derde wereldoorlog is nog niet geweken, doch wij hebben ingezien, hoe deze kan worden voorkomen en hoe een stevige wereldvrede kan worden verzekerd, al is deze les duur betaald."

Met betrekking tot de toekomst verklaarde Lie o.m.: „Een derde wereldoorlog zou niet kunnen worden vermeden, indien de leden-staten de Verenigde Naties beschouwen als een gemakkelijk werktuig, dat zij naar believen kunnen gebruiken of veronachtzamen. De organisatie der Verenigde Naties kan zonder een wijziging van het Handvest doeltreffend voor de vrede werken, indien de leden in hun buitenlandse politiek de organisatie metterdaad steunen."

GENEESMIDDELEN VOOR KOREA. — Duitse spoorwegarbeiders laden geneesmiddelen voor Korea in, die door de Internationale Vluchtelingen Organisatie (I.R.O.) gezonden worden. Reeds maken 4 vertegenwoordigers van deze organisatie deel uit van de Missie der V.N., die bijstand verleent aan gevluchte burgers.

Rood China rukte heden Tibet binnen

Londen. — Eenheden van het Chinese communistische leger hebben bevel gekregen Tibet binnen te rukken, aldus meldde het persbureau Nieuw China Dinsdagavond te Peking. In het bericht wordt gezegd, dat de troepen de 3.700.000 Tibetanen „van imperialistische verdrukking zullen bevrijden en de nationale defensie van China's Westhoek verstevigen".

BUITENLANDSE COMMUNISTEN AAN DE BEURT

Washington. — Bij het oppakken door het departement van justitie van vermoedelijke buitenlandse communistische leiders is gisteren een lid van het hoofdbestuur van de Amerikaanse communistische partij gearresteerd. Het totaal aantal gearresteerden bedraagt meer dan een kwart van de 86 buitenlanders, die het departement beschrijft als actieve communistische organisatoren en propagandisten in de Verenigde Staten. Het departement identificeerde José Estrada Castillo, die in Dallas Texas, werd opgepakt, als een lid van het hoofdbestuur van de communistische partij. Hij is 57 jaar oud, van Mexicaanse nationaliteit en woont sinds 1919 in de Verenigde Staten.

DAVID GREENGLASS

New York. — David Greenglass, de 28-jarige voormalige sergeant van het Amerikaanse leger, heeft Woensdag bekend schuldig te zijn aan samenzwering in oorlogstijd met de bedoeling geheime inlichtingen over de Amerikaanse defensie aan de Sovjet-Unie uit te leveren. Greenglass, die aan het atoombomproject te Los Alamos werkte, was oorspronkelijk gedaagd voor een rechtbank in New Mexico.

Zijn naam kwam echter weer voor in de tenlastelegging ten aanzien van vier anderen, onder wie de voormalige Russische vice-consul te New York Jakoflef. Op grond van zijn bekentenis verwacht men, dat Greenglass kroongetuige wordt en zodoende aan de doodstraf zal ontkomen.

UITVOERENDE RAAD VAN TRINIDAD

Port of Spain. — De benoeming van de vijf onlangs gekozen leden van de nieuwe uitvoerende raad volgens de herziene constitutie van Trinidad werd gisteravond aangekondigd door de gouverneur, Sir Hubert Rance. De verdeling is als volgt: onderwijs en sociale diensten minister Roy Joseph, arbeid, industrie en handel minister Albert Gomes, landbouw en domeinen minister Victor Bayan, verkeer en openbare werken minister Ajoda Singh en gezondheid en plaatselijk bestuur minister Norman Tang.

De ministers zullen werken volgens een kwasi kabinetssysteem, dat bij wijze van proef is ingevoerd volgens de nieuwe constitutie op gelijke wijze als in Jamaica. Gomes is een vooraanstaand pleitbezorger voor een West-Indische federatie. Hij stond aan het hoofd van de Brits-West-Indische suikerdelegatie, die onlangs naar Engeland is gegaan. De algemene verkiezingen op Trinidad werden gehouden op 18 September. Zes van de achttien zetels werden gewonnen door de partij van Uriah Buzz Butler; de gematigden behielden een sterke positie in de nieuwe wetgevende vergadering. Deze verkiezingen waren de eerste, die gehouden werden volgens de nieuwe constitutie, die het volk veel meer zeggenschap geeft.

ITALIE ZAL FLANK VAN ATLANTISCH PACT BEWAKEN

Rome. — De Italiaanse minister van defensie heeft in de Italiaanse Kamer verklaard, dat Italië na acht maanden de „flank van het Atlantische Pact lang de Middellandse Zee zal bewaken" met zeven volledig uitgeruste divisies, vier divisies in een „behoorlijke staat van paraatheid" en een luchtmacht op de volledige sterkte, toegestaan in het vredesverdrag.

ARRESTATIES IN SYRIE

Damascus. — Maandagavond heeft de Syrische politie de vroegere Syrische minister van defensie Ahmad Tsjarabati, enige regeringsemployé's en particulieren gearresteerd. Onder de gearresteerden bevindt zich de Egyptische student Hoessein Towfik, die ervan beschuldigd wordt de Egyptische minister van financiën, Amin Osman Usja, in September 1946 te Cairo vermoord te hebben.

PERU VERZOCHT

Washington. — Perú heeft de Verenigde Staten, Brazilië, Chili en Argentinië verzocht een onderzoek in te stellen naar aanleiding van de beschuldiging van Ecuador, volgens welke Peruaanse strijdkrachten aan de grens van Ecuador zijn samengetrokken. De vier landen, tot welke Perú zich heeft gewend, zijn leden van de in 1942 opgerichte commissie, welke ten doel heeft de grens tussen Perú en Ecuador te waarborgen.

Tegenstrijdige verklaringen over de verdwenen atoom geleerde

Ottawa. — Van de zijde van de Canadese regering werd Dinsdag vernomen, dat de verdwenen Britse atoomgeleerde Bruno Pontecorvo van de tijdens de Tweede Wereldoorlog in Canada gedane vindingen op het gebied van de atoomenergie „alles wist, wat er te weten viel".

Londen

Londen. — De verdwijning van Pontecorvo was Maandag het onderwerp van een debat in het Britse Lagerhuis. De minister van bevoorrading, Strauss, verklaarde, dat Pontecorvo slechts in zeer beperkte mate in contact was geweest met het geheime werk in Engeland en Canada. Er was geen onderzoek naar eventueel verdwenen documenten ingesteld. Hij zeide niet te geloven, dat Pontecorvo een vriend was van de veroordeelde prof. Fuchs.

Finland

Helsinki. — De Finse regering heeft een commissie belast met het onderzoek naar het verblijf van Pontecorvo.

Amerika

Chicago. — Een geleerde aan de universiteit van Chicago verklaarde, dat Pontecorvo werkzaam was aan plannen voor het gebruik van de atoomenergie voor vredelievende doeleinden.

TWEE EXPLOSIES

Gent. — Vanochtend hebben zich twee explosies voorgedaan in een munitiefabriek in Herstel in de provincie Luik. Ongeveer 20 arbeiders werden gewond door rondvliegend glas, toen de fabriek bij de tweede explosie op haar grondvesten schudde, maar slechts enkelen behoefden naar het ziekenhuis te worden overgebracht. De brand, die tengevolge van de explosie was ontstaan, kon gemakkelijk worden geblust, maar de schade is aanzienlijk.

HET ANKER VAN COLUMBUS

Ymo, Sicilië. — Het anker van Christoffel Columbus' vlaggeschip „Santa Maria" is hier aangekomen op weg naar Genua, dat de 500ste verjaardag van de geboorte van de grote zeevaarder, die Amerika ontdekte, viert. Het ss. „Vulcania" bracht het anker over de Atlantische Oceaan uit Haiti, waar Columbus het voor het eerst liet vallen na de Canarische eilanden op zijn tocht naar het Westen door de onbekende oceaan te hebben verlaten.

SCHIPBREUK

St. John, New Foundland. — Een vaartuig van de Amerikaanse kustwacht heeft acht overlevenden opgepikt op een vlot van de gezonken „North Voyageur". Later vonden vliegtuigen wrakstukken op de plaats, vanwaar het schip S.O.S.-seinen had gezonden.

KARD. MINDSZENTY

Vaticaanstad. — In kringen van het Vaticaan is verklaard, dat de communistische autoriteiten in Hongarije de laatste twee maanden de hulp van zeven specialisten hebben ingeroepen ten behoeve van kardinaal Mindszenty, wiens gezondheidstoestand snel slechter wordt. De berichten, die het Vaticaan uit Boedapest bereikten, wijzen er op, dat de communisten tot elke prijs willen vermijden, dat de thans 58-jarige kardinaal in gevangenschap sterft en zelfs de mogelijkheid van zijn vrijlating overwogen hebben. Gemeld wordt, dat de specialisten hebben aanbevolen de kardinaal voortdurend injecties toe te dienen, die hem in staat stellen te slapen. Op die manier zou men een algehele zenuw-instorting willen voorkomen. In het begin van dit jaar is de kardinaal uit de gevangenis van Vac naar een villa te Svabhegy overgebracht, ook al met het oog op zijn gezondheid.

GELOOFSFANATICI

Rio de Janeiro. — Gewapende geloofsfanatici bestormden om middernacht de gevangenis In Kapeco in Zuid-Brazilië, overmanden de bewakers en schoten vier gevangenen dood, die er van verdacht werden de plaatselijke R.K. kerk in brand te hebben gestoken.

Zij goten petroleum over de lijken uit en zette ze in brand. Dit incident deed zich de vorige week voor; berichten, die eerst nu binnenkomen, zeggen, dat de bewakers de cellen instormden en de brand blusten voordat de lichamen volledig verbrand waren. Zij ontdekten, dat de mannen verschrikkelijke folteringen hadden ondergaan, vermoedelijk om hun een bekentenis te ontlokken.

Noord Atlantisch leger — Europees leger

Plannen zijn er genoeg in de pen

Washington — De stafchefs van de landen van het Noord-Atlantisch Verdrag hebben Dinsdag overeenstemming bereikt omtrent belangrijke kwesties in verband met de vorming van een Noord-Atlantisch leger. Het militaire comité van het Atlantische Pact, waarin genoemde stafchefs zitting hebben, komt Donderdagavond weer bijeen om de details van zijn aanbevelingen aan de Noord-Atlantische ministers van defensie, die Zaterdag vergaderen, te regelen.

Volgens een communiqué, dat na de bijeenkomst van Dinsdag is uitgegeven, waren de voornaamste besproken vraagstukken de vorming van een geintegreerde verdedigingsstrijdmacht voor het Europese gebied en de vestiging van een hoofdkwartier. Een Amerikaanse woordvoerder verklaarde, dat er geen verschil van mening heerste ter vergadering.

De verdaging tot Donderdag was nodig, omdat enkele afgevaardigden zich met hun regeringen moesten verstaan voor instructies betreffende amendementen van ondergeschikte aard. Men was het volledig eens over de noodzaak om de vorming van geintegreerde strijdmachten te bespoedigen.

De stafchefs schenen optimistischer te zijn over de omvang van de te leveren strijdmachten, aldus de woordvoerder. De woordvoerder zeide verder, dat de kwestie van Duitslands herbewapening niet besproken wordt. Verwacht wordt, dat dit punt Zaterdag aan de orde komt.

Europees leger.

Parijs — De Franse Assemblée heeft Dinsdag gedebatteerd over het plan voor een Europees „Schuman-leger", dat door premier Pleven tot in bijzonderheden werd uiteengezet. Hij stelde voor, dat er een gemeenschappelijke Europese defensie-begroting zou komen, doch slechts voor dat deel der nationale strijdkrachten, dat in het Europese leger wordt opgenomen.

Er moest geen herleving komen van het Duitse militarisme, maar aan de andere kant was het billijk, dat Duitsland een bijdrage leverde aan de West-Europese defensie. Het Europese leger zou volgens het Franse voorstel verbonden moeten zijn aan de politieke instellingen van een Verenigd Europa. Elk land zou zich aanzienlijke offers moeten getroosten, met name verlenging van de dienstplicht en toewijzing van grotere credieten. De fusie van mensen en materieel moest zo ver mogelijk worden doorgevoerd.

De deelnemende landen zouden een gemeenschappelijke minister van defensie moeten benoemen. Het Europese leger zou ter beschikking moeten komen van de Noord-Atlantische organisatie. Op deze basis nodigt Frankrijk Engeland en de andere vrije landen van Europa uit om deel te nemen aan beraadslagingen te Parijs, die onmiddellijk na de voltooiing van de besprekingen over het plan-Schuman kunnen beginnen.

Politieke waarnemers te Londen menen, dat het heel onwaarschijnlijk is, dat Engeland gevolg zal geven aan Plevens invitatie om tot een Europees leger toe te treden.

TSJIANG KAI SJEK VERKLAARDE

Taipeh. — Tsjiang Kai Sjek, de leider van de Chinese nationalisten, heeft in een radiorede verklaard: „Wij zullen onze basis Formosa versterken voor een offensief tegen het vasteland teneinde het verraderregiem van Mao Tse Toeng en Tsjoe te vernietigen en Rusland te verdrijven."

Recht tot het hart

— Wanneer het in politiek om denkbeelden te doen was, zouden er nooit genoeg politici voor de behoeften der politie zijn.

het nieuws van vandaag

Sileziërs en Sudeten-Duitsers hebben tijdens het jongste weekeinde in Keulen en Brunswijk weer betoogd voor wat zij zien als hun „onvervreemdbaar recht" op hun geboortegrond. Betogingen van deze aard worden in West-Duitsland veelvuldiger naarmate de groepering der vluchtelingenmassa zich scherper begint af te tekenen. Sedert de vluchtelingen zich in hun eigen organisaties hebben gegroepeerd en hun eigen pers dagelijks herinneringen aan de „Heimat" oproept, schijnt de drang tot terugkeer aanmerkelijk versterkt te zijn. Op betogingen als bovengenoemde worden dan ook meestal harde woorden gesproken die temeer opvallen, nu zij samen vallen met de internationale bespreking van het probleem der Duitse integratie met West-Europa en Duitslands eventuele militaire bijdrage.

De Keulse betoging van 150 duizend Sileziërs heeft in dit opzicht een bijzonder accent verkregen doordat niet alleen de minister voor de verdrevenen, Lukatschek, er een rede hield, doch ook de minister voor kwesties, geheel Duitsland betreffende, Jakob Kaiser. Daardoor werd meer nadruk gelegd op de wens tot terugwinnen der verloren gebieden dan wel op de noodzaak om in West-Duitsland een nieuw bestaan voor de ontheemden te vinden. Het is opgevallen dat Kaisers woorden een veel minder gereserveerde toon hadden dan die, welke door andere Bonnse autoriteiten werden gesproken.

In Brunswijk heeft een andere minister, dr. Seebohm van de Duitse partij, het anders geformuleerd: De Duitsers waren volgens hem de enigen, die in de Raad van Europa een werkelijk Europees bewustzijn konden ontwikkelen, daar zij alleen uit ervaring wisten, dat geen Europa mogelijk zou zijn zonder het Europese Oosten. Andere betogers hebben bij deze gelegenheid het vuur nog sterker aangewakkerd. Bleef een grijsaard als de voormalige Rijksdagpresident Paul Loebe in het romantische met zijn belofte: „Eens dragen wij onze kinderen in het vaderland terug", een veel vinniger toon hadden de woorden van de oud-ambassadeur Von Dirksen, wiens familie van Nederlandse afstamming is, en van dr. Rinke. Deze laatste vroeg de Oostduitsers aan de wereld te tonen, dat zij er

Ontheemden

„nu noch in de toekomst aan denken ook maar één vierkante meter van hun vaderland prijs te geven!"

De „landmanschappen" van de afgescheurde provincies, die zich in West-Duitsland gevormd hebben' doen meer en meer van zich spreken. Zij staan ten dele onder neo-Nazistische invloeden en zijn alle zeer nationalistisch gezind. Zij hebben op de Keulse bijeenkomst onder meer getoond, dat zij ontevreden zijn met de stappen, die door de Westelijke geallieerden tot nog toe met betrekking tot de Oostelijke gebieden zijn gedaan.

De „landmanschappen" zouden liefst zien, dat de Westelijke geallieerden plechtig verklaarden, dat zij de oude Duitse grenzen in ere hersteld willen zien.

In Bonn hebben de vertegenwoordigers van de landmanschappen, drie Sudetenduitsers en één Sileziër, zich nu tot een parlementsfractie verenigd. Deze wordt hier gezien als een mogelijke kristallisatie-kern, die hoogst aantrekkelijk zou kunnen worden voor de vertegenwoordigers der vluchtelingen, die zich bij andere partijen hebben aangesloten. De Sileziërs hebben bovendien in Keulen vier zetels in de Bondsraad opgeëist, waarin de vluchtelingen door hun deelneming aan de regering van Sleeswijk-Holstein al reeds rechtstreekse invloed hadden verkregen. Daar de landmanschappen alle het parool voeren „terug naar de grenzen van 1937" is de ontwikkeling van de politieke invloed der organisaties van verdrevenen ook uit internationaal oogpunt van belang.

CURACAO

GOUVERNEUR ONTVING VLAG VAN DE VERENIGDE NATIES

Vanmorgen brachten de Heren J. Posner en D. Stammes een bezoek aan Zijne Excellentie de Gouverneur, waarbij aan Zijne Excellentie werd aangeboden een vlag van de United Nations in verband met het 5-jarig bestaan van de U.N.O.

CUJUS REGIO ILLIUS ET RELIGIO?

Gisteren werd door middel van een advertentie in een der plaatselijke bladen aan de bevolking van de Nederlandse Antillen kond gedaan, dat Dr. W. J. Goslinga op een propaganda vergadering van de N.V. P. het woord zou voeren. Dit was een mededeling die niet na kon laten enig opzien te verwekken.

Als de Dr. met deze omkeer tot het licht gekomen is dan is hij wel ver verdwaald geweest in de duisternis. Wij herinneren ons immers nog levendig, hoe hij in Juni 1946 ten tijde van het bezoek van de Staten-commissie aan Holland een actie gevoerd heeft, die zich nu niet bepaald karakteriseren laat door „kloppen op de rug van de Meester Doctor", doch door „klappen" beter aangeduid zou zijn.

Maar al was de weg lang, en al waren de wolken, die het licht belemmerden, zwart, alle obstakels zijn tenslotte overwonnen, die tussen de Dr. en het podium in de Pieterssteeg stonden.

Wij kunnen deze „bekering" niet beoordelen, zolang het ons als mens niet gegeven is „hart en nieren te doorgronden".

Maar in verband met de door ons reeds eerder besproken N.V.P. „ambentaren pamfletten" en in aansluiting daarmee met de uitlatingen van de Dr. zelf in zijn rede van gisteravond, vragen wij ons toch af, of wij hier niet met een moderne versie te doen hebben van het oude adagium „Cujus regio illius et religio".

IN HET KORT.

— 648 Personen zwommen tijdens de afgelopen week in het zwembad op het Rif. — Gisteren was de warmte maximum 32.0° C (87.6° F) en minimum 26.0° C (78.8° F). — De zeeman S. gaf op 21 Oct. zijn horloge ter bewaring aan collega H. Hij kon het niet meer terugkrijgen. De politie is nu doende H. te vragen, waarom hij tot teruggeven geen neiging gevoelt. — Loopjongen V. liet zijn fiets met nummer 409 in de Madurostraat staan. Bij zijn terugkomst was de fiets verdwenen. De politie onderzoekt. — P., die op Hato woont, vermist *f* 100. De politie onderzoekt. — Mevrouw J. wonende Caracasbaaiweg, deed aangifte van diefstal van *f* 42. 06. De politie onderzocht en vond P. als verdachte. — C. deed aangifte bij de politie van een vermissing van twee pakjes ter waarde van *f* 17.—. De politie onderzocht en hield W. aan, die de pakjes bij zich had. — De verkeerspolitie constateerde 2 lichte aanrijdingen en maakte 2 proces verbalen op.

EN HIJ KOMT IN DE NACHT.

Hedennacht wordt met het vliegtuig uit Nederland verwacht de heer Hans Hermans, lector in het dagbladwezen aan de Universiteit van Nijmegen. Zoals men vermoedt, zal de heer Hermans belast worden met een Nederlandse voorlichtingsdienst Hoe dan ook zijn positie zal binnenkort wel duidelijk worden. De heer Hermans is o.a. nog Chairman of the provisional Committee for the international public relations society. Tijdens de periode, dat de heer Beel minister-president was, vervulde de heer Hermans het ambt van secretaris van den minister-president.

KOMEN NAAR DE ANTILLEN.

Met het ms. 'Willemstad', dat 29 October a.s. te Curaçao verwacht wordt, komen naar Curaçao:

Hr en Mevr. A. J. Juffermans en 4 kinderen; Mevr. V. Weisgerber-v. Engelberg en 2 kinderen; Mej. G. Koch; Mevr. G. Dijkema-Hommes en 2 kinderen; Heer D. Foxley; Hr. en Mevr. J. A. van Zuydam en 2 kinderen; Heer D. J. P. Kruseman; Heer en Mevr. M. de Vries en 2 kinderen; Mevr. A. Bakker-Rijkers en dochtertje; Heer C. E. Wiewel; Heer G. A. Pieper Hr en Mevr. J. K. Drost; Mevr. J. Doelman-v. Eekelen en 2 kinderen; Mevr. M. A. Neerhout-Bestebroer en 2 kinderen; Hr. en Mevr. H. L. Karsters en 2 kinderen; Hr. en Mevr. H. C. T. Grüning en 3 kinderen; Hr. en Mevr. P. J. Luiten en dochter; Hr. en Mevr. D. Vis en kind; Mevr. M. R. Tils; Mevr. T. Akkerman-v.d. Kuur en zoontje; Mevr. H. W. T. Craner-Siepmann en dochter; Mevr. L. C. de Groot-le Mair en zoontje; Mevr. M. G. C. Derkx-Nouwen en 2 kinderen; Mevr. S. J. M. Scree-v.d. Vinne; Heer en Mevr. E. van Ketel en zoontje.

Naar Aruba:

Heer C. Gort; Heer en Mevr. S. P. C. L. Meyer-Wiersma; Mevr. F. L. de Hoop-Berger en 2 kinderen; Dr. en Mevr. E. van Dongen en 5 zonen; Mevr. C. Dijkde Birk; Mej. G. J. M. Hanewinkel; Hr. en Mevr. D. Balentina-Pieterson; Mej. J. M. U. Damen; Mej. H. Maréchal; Mevr. M. A. W. Kikkert-Hildering en zoontje; Heer J. P. Hengeveld.

ERNST EN LUIM.

Morgenavond 21.30 uur treedt mevrouw Joke Plesman-Busch in samenwerking met Douwe Nieuwenhuis op in de periodiek: Ernst en Luim van H. D. Fortuin. Aan de vleugel Fanny Lopez met eigen composities.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Tilly Russ van Porto Cabello naar Baranquilla; *Sta. Rosa* van New York naar La Guayra; *Lucian Bahnara* van La Guayra; *Sein* van Porto Rico en *Gilbert Jr.* naar Cuidad Trujillo.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

„CABALLERO DE LA TRISTE FIGURA".

Gisteravond hield Dr. W. J. Goslinga zijn „maiden speech" in de N.V.P. Dat deze man zich wil scharen achter Dr. Da Costa Gomez is zijn zaak en goed recht; maar wat hij allemaal te vertellen had werpt toch een bedenkelijke schaduw op zijn eigen persoon.

Op de eerste plaats vindt ieder weldenkend mens het laaghartig de wijze waarop de C.O.P. werd afgekamd en zelfs „een dode slop" genoemd. De heer Goslinga is immers één der voormannen van deze partij geweest en stond zelf op de lijst van deze partij. Deze handelwijze geeft genoeg te denken en is wonderwel analoog aan de handelwijze van zijn nieuwe „baas" ten opzichte van de K.V.P. Je zou geneigd wezen om te denken, dat dit N.V.P.-manieren zijn.

Het geval van de redevoeringen van Dr. D. C. Gomez op de lessenaar van de Minister van Overzeese Gebiedsdelen; dat menige voor Dr. Goslinga het bewijs leverde dat hij zijn heil bij de N.V.P. moest zoeken, wettigt onze overtuiging dat Dr. Goslinga gemeend heeft zijn baantje als Inspecteur v/h Onderwijs veilig te moeten stellen. De oproep aan de Nederlanders, *die voor uit willen komen op Curaçao*, om zich aan te sluiten bij de N.V.P. spreekt voor zich zelf genoeg.

Neen waarde heer Goslinga Uw verklaringen van gisteravond hebben U in veler achting niet doen stijgen, integendeel. Iemand zonder principiepen noemen wij in mannen taal:
Een vent van niets.

Argus.

SPORT

JONG HOLLAND — SITHOC VERVROEGD.

In ons „Officieel Orgaan" van Zaterdag jl. werd gemeld, dat de wedstrijd Jong Holland 1 — Sithoc 1 om 20.30 uur zou aanvangen. Het aanvangsuur is nader bepaald op 16 uur; dus om vier uur 's middags.

KAMPIOENSRONDE B KLASSE.

Hedenavond begint de kampioensronde van de B klasse. In deze ronde spelen Vesta, P.S.V., S.V.A. en Scherpenheuvel. Vesta schijnt favoriet te zijn, dat kan men hier en daar zo horen. Wij zijn die mening ook toegedaan. Vanavond behoeft Vesta nog niet aan te treden en is meer aangewezen de hitte van de dag te dragen. De opening van de kampioensronde geschiedt door P.S. V. I — S.V.A. I. Nu onze internationale back Matrona langs het lijntje staat zal het voor P.S. V. een moeilijk probleem worden de S.V.A mannen in toom te houden. Het zou wel eens kunnen blijken dat ze „daartoe" niet in staat zijn, en de soldaten de volle buit mee naar de kazerne nemen.

Na afloop van de militaire krachtmeting betreden Jong Holland en Jong Curaçao het strijdperk. J.H. dat onderaan op de lijst staat, zal het mogelijke doen van die plaats af te komen, en dat niet alleen, maar er zo hoog mogelijk een plaats in te nemen.

De rood wit blauwen hebben nog vier wedstrijden te spelen en het zal ons helemaal niet verwonderen, wanneer ze die alle vier winnen. Jong Curaçao, dat zijn laatste wedstrijd speelt en de tweede ronde zo schitterend heeft doorgemaakt zal ze ook goed willen besluiten. Toch kunnen we ons niet indenken, dat de oranje hemden voor een laatste verrassing zullen zorgen. Wel nemen we aan dat het er zal spannen tussen de stadionmuren en men volop zal kunnen genieten van een sportieve kamp.

UITSLAG POSTDUIVENVLUCHT.

De uitslag van de op 22 October 1950 gehouden wedvlucht voor vogel van 1950 is als volgt: Loslatingsplaats Westpunt.

Rayon I.

1. Blauwband duif H. 50.311051 eigenaar A. van Lit; 2. Blauwkras doffer H. 50.311061 eigenaar A. van Lit; 3. Roodbonte doffer H. 50.311054 eigenaar A van Lit; 4. Blauwkras doffer H. 50.311017 eigenaar B. Morriën; 5. Zwarte doffer H. 50.311007 eigenaar B. Morriën.

Rayon II.

1. Zwarte duif H. 50.311442 eigenaar A. J. Betz; 2. Roodkras duif H. 50.311455 eigenaar A. J. Betz; 3. Roodkras doffer H. 50. 311456 eigenaar A. J. Betz; 4. Isabel doffer H. 50.311469 eigenaar S. Donner.

SPORT BASKETBALL.

Onder enorme belangstelling vond in het Suffisantdorp een vriendschappelijke Basketball wedstrijd plaats tussen de Padvinders van groep 2 uit Suriname en S.D.L. Het was een titanenwedstrijd met verrassende momenten. De eerste quarter verliep in het voordeel van S.D. L. met 8—4, de tweede ging gelijk op 6—6, terwijl groep 2 in de derde een voorsprong boekte van 7—3, en ook de vierde was voor hun rekening met 5—4. Het spel eindigde in het voordeel van de gasten met -22—21. De hoogste punten werden respectievelijk gescoord door E. Sibilo van groep 2 *13;* en W. O. 'Niel van S.D.L. *12.*

CRICKET.

Zondag a.s. komt de Suriname Cricket Club in een vriendschappelijke wedstrijd uit tegen de kampioen cricket club van Curaçao „St. Maarten" op het veld naast de Surinamers club; aanvang 9.30 uur v.m.

AGENDA

WEST-END: „Crime of the century" 19 en 21 uur.
CINELANDIA: „Danger street" en Pepe Guizar y sus Caporales 19 en 21 uur.
ROXY: „Here comes the waves" 19 en 21 uur.
RIFSTADION: Competitiewedstrijd B-klasse P.S.V. 1 — S.V.A. 1 18.45 uur; A-klasse Jong Curaçao 1 — Jong Holland 1 20.30 uur.
COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen. tel. 1189 (dag en nacht).
SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, J. de Vries, van 7 — 15 uur, tel. 1193.
WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door Zuster v.d. Hombergh, Marktstraat 1, tel. 1836.
OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.
Telegraafkantoor Handelskade 15: dagelijks van 07.00 — 24.00.
Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 07.00 — 19.00

CUROM.

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Programma voor de Strijdkrachten; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel U biedt" 20.30 Gramofoonprogramma; 20.45 Conjunto-avond met Conjunto Antiliano; 21.30 Gramofoonplatenprogramma; 21.55 Nieuws en Sluiting.

AVROS (19 meter).

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.15 Naar bed; 17.25 Omroep-advertenties; 18.00 Lotex" 18.15 Piano Jazz; 18.40 Nieuws; 19.01 Advertenties; 19.10 Klassieken; 20.55 Radio Kroetoe; 21.25 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN:
C.P.I.M

Telegram Afdeling: 23.00 — 7.30 uur B. J. Lubbers, tel. 2928.
Personeel Afdeling: M. B. Lansink, tel. 2351, Hotel Negropont, b.g.g. tel. 2843—4.
Materialen Afdeling: W. Butelaan, Negropont 110, tel. 2275.

C.S.M.

Rederij: P. J. Hesper, tel. 2710.
Schoepsagentschap: 8.00 — 18.00 uur; 19.00 — 23.00 uur, kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur, 23.00 — 8.00 uur W. R. Engelsman, tel. 2304.
Dok Afdeling: J. Kraan, tel. 2839.

NEDERLAND

— Generaal majoor Mr. W. J. van Dijk wordt eervol ontheven van zijn functie van Adj. generaal der Kon. Landmacht en belast met de functie van Chef van het Kabinet van de minister van Oorlog.

— De Kolonel van de generale Staf B. A. Sjoersma zal optreden als adjudant-generaal der Landmacht.

BETEKENIS VAN MOORMANS AANBLIJVEN

's-Gravenhage. — Het aanblijven van de staatssecretaris van marine, vice-admiraal Moorman, wordt in Haagse politieke kringen beschouwd als een stellige aanduiding, dat de Nederlandse regering niet van zins is de suggesties van het buitenland op te volgen en de Nederlandse marine zo niet op te heffen dan toch tot een uiterst minimum terug te brengen.

RESOLUTIES VAN RAAD VAN EUROPA AANVAARD

's-Gravenhage. — De Tweede Kamer heeft gisteren zonder hoofdelijke stemming een door de heer M. van der Goes van Naters (P. v.d. A.) ingediende resolutie aanvaard, waarin de Kamer en de regering worden aangespoord de aanbevelingen van de Raad van Europa over te nemen. De communisten wilden geacht worden te hebben tegengestemd.

NIEUWSKRUIMELS

— Maandag is de in 1949 door het Britse parlement goedgekeurde wet betreffende de kosteloze gerechtelijke bijstand van kracht geworden. Krachtens deze wet kan ieder, wiens jaarlijks inkomen minder is dan 420 pond sterling en wiens beschikbaar kapitaal minder dan 500 pond bedraagt, kosteloze gerechtelijke bijstand genieten, behalve voor kwesties van smaad, belofteverbreking, enz. Verwacht wordt, dat zowat 12 millioen Britten zullen profiteren van deze wet, die voor de staat een jaarlijkse uitgave van één millioen pond betekent.

— Maadag heeft de Franse luchtvaartmaatschappij „Air France" een dienst van Parijs naar Montreal geopend.

— Naar vernomen wordt is tussen Luxemburg en Duitsland een overeenkomst gesloten, op grond waarvan in het groothertogdom een Duits consulaat-generaal zal worden gevestigd. De eerste Duitse consul in Luxemburg zou zich in de loop van de volgende maand aldaar vestigen.

— Het Noorse parlement heeft zich Vrijdag met algemene stemmen uitgesproken voor het regeringsvoorstel tot het uittrekken van een extra bedrag van 250 millioen kronen voor de defensie, te verdelen over de volgende 2½ jaar. Het wetsontwerp heeft thans de laatste fase van zijn behandeling doorgemaakt.

STATENVERKIEZING.

De candidaatstelling voor de verkiezing van leden van de Staten zal plaats hebben op Maandag, de 30ste October 1950.

Op die dag kunnen van 9 a.m. tot 4 p.m. bij ondergetekende, ten zijne burele op het Bevolkingsbureau, lijsten van candidaten worden ingeleverd.

Iedere candidatenlijst moet ondertekend zijn door ten minste 25 kiezers, die voorkomen op de kiezerslijst 1950 van het eiland Curaçao.

De inlevering moet persoonlijk geschieden door een der ondertekenaars.

Eenzelfde kiezer mag niet meer dan een lijst ondertekenen.

Eenzelfde candidaat mag niet voorkomen op meer dan één van de lijsten, ingeleverd in dezelfde kieskring.

Bij de candidatenlijst moeten worden overgelegd de verklaringen van de candidaten dat zij bewilligen in hun candidaatstelling op de lijst en een of meer verklaringen van een der autoriteiten genoemd in het zesde lid van art. 5 van het Kiesreglement, waaruit blijkt, dat de candidaat of candidaten voorkomen op de kiezerslijst 1950 van een der eilanden.

De ingeleverde lijsten worden onverwijld op het Bevolkingsbureau voor een ieder ter inzage nedergelegd.

De Voorzitter van het Hoofdstembureau
in de kieskring Curaçao,
M. Bartels Daal.

STATENVERKIEZING.

De candidaatstelling voor de verkiezing van leden van de Staten zal plaats hebben op Maandag, de 30ste October 1950.

Op die dag kunnen van 9 a.m. tot 4 p.m. bij ondergetekende, op het Gezaghebberskantoor, lijsten van candidaten worden ingeleverd.

Iedere candidatenlijst moet ondertekend zijn door ten minste 25 kiezers, die voorkomen op de kiezerslijst 1950 van het eiland Bonaire.

De inlevering moet persoonlijk geschieden door een der ondertekenaars.

Eenzelfde kiezer mag niet meer dan een lijst ondertekenen.

Eenzelfde candidaat mag niet voorkomen op meer dan één van de lijsten, ingeleverd in dezelfde kieskring.

Bij de candidatenlijst moeten worden overgelegd de verklaringen van de candidaten dat zij bewilligen in hun candidaatstelling op de lijst en een of meer verklaringen van een der autoriteiten genoemd in het zesde lid van art. 5 van het Kiesreglement, waaruit blijkt, dat de candidaat of candidaten voorkomen op de kiezerslijst 1950 van een der eilanden.

De ingeleverde lijsten worden onverwijld op het Bevolkingsbureau voor een ieder ter inzage nedergelegd.

De Voorzitter van het Hoofdstembureau
in de kieskring Bonaire,
Krugers.

Bliksem in actie

4

Pantser voor hoogspanningsdraden

In de electrische eeuw, waarin wij leven, wordt het platteland doorkruist door electrische hoogspanningsdraden, waar de bliksem bij voorkeur op slaat. In sommige delen van de V.S. wordt iedere mijl stroomdraad minstens eens per jaar door de bliksem getroffen.

De bliksem, een natuurkracht die de mens door alle eeuwen heen het meest fascinerende en de grootste schrik aanjoeg; die het levendigst tot de verbeelding sprak en stof gaf tot talloze fabels en mythen, ontkwam niet aan het ontleedmes van 's mensen natuurkundige leergierigheid.

In deze artikelenreeks, ontleend aan Geografic Magazine, wordt verteld over zijn aard en over de wijze waarop zijn kwaadaardigheid het best onschadelijk gemaakt wordt.

Wanneer de bliksem op een onbeschermde stroomdraad slaat, kan het gebeuren, dat de storing een stad voor uren van licht en machinekrijgskracht berooft. Een critieke operatie, waar een mensenleven van afhangt, kan op het hoogtepunt onderbroken worden. IJskasten, klokken, liften, fabrieksmotoren en talloze andere door electriciteit gedreven machines kunnen buiten werking raken, met al de rampzalige mogelijkheden van dien.

Voordat men er toe kwam, overal bliksem beschermingsapparaten te gebruiken, kon het gebeuren, dat stroomkabels wel 100 keer in een jaar storing opliepen.

De bliksem kan op twee manieren storing veroorzaken in het electriciteitsnet van een stad. Wanneer hij op een stroomkabel slaat, kan hij langs de lijnen vliegen, en ernstige schade toebrengen aan transformatoren, generatoren, motoren en andere machines. Hij kan ook van de draad, over een isolatie apparaat heen, op de stalen mast en zo de grond in slaan. De stroom volgt dan voortaan de bliksem in de grond inplaats van de lijn en het gevolg is hetzelfde als wanneer een waterpijp lekt.

Om dit te voorkomen brengt men bliksemdammen aan. Zij werken op dezelfde wijze als veiligheidsklappen op ketels, die dicht blijven totdat de gevaarlijke druk ontstaat. De dammen zijn ingeschakeld tussen de stroom kabel en de grond. De gewone voltage sterkte, of electrische druk, op de lijn kan de veiligheidsklap niet open drukken op naar de grond af te vloeien.

Maar als de bliksem op de lijn slaat, wordt de voltage druk geweldig verhoogd. Hij drukt de klep open en zonder verdere schade aan de lijn wordt de bliksemstroom in de grond geleid. Tegelijkertijd houdt de dam de gewone stroom tegen zodat ze bliksem niet kan volgen in de grond.

Vele stroomkabels worden beschermd door speciale „grond" draden of draden die op korte afstand boven de stroomkabels tussen de masten gespannen zijn. Deze bovendraden zijn door draden op korte afstand van elkaar met de grond verbonden. Zij werken als horizontale bliksemafleiders.

De bliksem zal hen gewoonlijk eerst treffen en wordt dan, zonder schade aan te richten in de grond gevoerd.

Het kan echter gebeuren, dat de bliksem van de grondlijn op de stroomlijn springt. Dan komen „verbindingsbrekers" in actie, die de lijn van de krachtbron afsluiten. Na een fractie van een seconde worden ze weer aangesloten en gaat de stroom weer door. Dat gaat allemaal zo snel, dat het licht alleen maar even flikkert en er geen merkbare onderbreking is in het gebruik van machines.

Maar slaat de bliksem op een lijn dan wordt de stroomkracht geweldig verhoogd. Daardoor opent de „klep" en de bliksem ontsnapt zonder verdere schade aan de lijn in de bodem. Tegelijkertijd belet de dam de gewone stroom, achter de bliksem aan de bodem in te gaan.

Eigen gemaakte bliksem

Wat men tegenwoordig van de bliksem weet, heeft men voornamelijk geput uit proeven genomen zowel met de werkelijke als met de zelfgemaakte bliksem, die men in zijn macht heeft en kan laten inslaan waar en wanneer men wil.

De bliksem slaat zo dikwijls op Empire State Building, dat ingenieurs van de General Electric daar iedere zomer instrumenten op plaatsen, omdat zij er zeker van kunnen zijn dat heel wat inslagen hun ervaring zullen helpen verrijken.

Flitscamera's en oscillographen worden door de bliksem zelf in werking gesteld, leggen automatisch de stralen vast op de gevoelige plaat en noteren het rijzen en dalen van de stroom tijdens de flits.

Het nieuwe Hoogspannings Laboratorium van General Electric te Pittsfield, Massachusetts, gebruikt voor zijn onderzoekingen bliksemstralen van 50 voet lengte en een spanning van 15 millioen volt.

Deze zelfgemaakte bliksem wordt in hoofdzaak op dezelfde wijze opgewekt als in de natuur. Alleen nemen twee grote generators de plaats in van donderwolk en grond.

Met zulke zelfgemaakte bliksems kunnen ingenieurs alle effecten van de echte bliksem nabootsen, wanneer die op een krachtstroomkabel slaat, alhoewel dan niet met gelijke kracht. Ze hebben zelfs een verplaatsbare bliksemgenerator gemaakt, die ze mee het land op namen en gebruikten om bliksem op werkelijke stroomkabels te werpen en te zien wat er gebeurde.

Ten gevolge van al deze proeven veroorzaakt de bliksem vandaag aan de dag zelden meer ernstige moeilijkheden voor electriciteitsmaatschappijen.

De bliksem is in verschillende soorten onderverdeeld, ofschoon natuurlijk allen in wezen op hetzelfde neerkomen.

Straalbliksem is de soort, die het vaakst wordt waargenomen.

Plaatbliksem is een ontlading in een breedgebied, gewoonlijk tussen de wolken van hogere en lagere delen van de atmosfeer.

Hitte weerlicht is gewone bliksem, die op te grote afstand gezien wordt om er de donder van te horen. Lint, kraal en vork bliksem zijn waarschijnlijk het zelfde als straalbliksems.

Veel mensen weten te vertellen, dat ze een „bolbliksem" gezien hebben, gewoonlijk in de vorm van een lichtende bol, die in huis of buiten over de grond rolt en na een paar seconden met een harde knal verdwijnt. Op dit punt zijn de meningen verdeeld, maar sommige geleerden denken, dat het niets anders is als een na-indruk die verschillende seconden door het oog wordt vastgehouden nadat het een felle flits van de gewone bliksem gezien heeft. De harde knal, die samengaat met het verdwijnen van de „bal" zou dan niets anders dan een nieuwe donderslag zijn.

Bliksem kan voorkomen in verband met organen, vulkaanerupties, zand- en sneeuwstormen, of zelfs als een „donderslag bij heldere hemel" op dagen, die ogenschijnlijk werkloos zijn.

Wat de bliksem betreft, is het goed een axioma te onthouden dat Dr. Karl B. McEarson van General Electric gesteld heeft.

„Hoor je de donder dan heeft de bliksem je niet getroffen.

Zag je de bliksem dan heeft hij je gemist.

Heeft hij je getroffen, dan weet je er niets meer van".

HIJ LAAT ZICH EEN POOTJE LICHTEN, — deze zeswielige tractor met asaandrijving op alle wielen. Bewonderenswaardig is de veerkracht van de wielmontage, die de tractor bij uitstek voor ruw terrein geschikt maakt. Deze tractor, die daarenboven door 3 meter diep water kan gaan, was te bezichtigen op de Earl's Court Commercial Motor tentoonstelling te Londen.

Statenlid Gerharts hield dringend pleidooi voor Bonaire

Over water, internist en prostitutie

Wanneer men over de zee spreekt, denkt men aan water en dat doet mij denken aan de waterleiding van Bonaire. Bonaire is het gelukkige eiland dat volop water heeft. De voorraden die ten Zuiden van Kralendijk aanwezig zijn, zijn zeer groot en kunnen de behoefte van Kralendijk en de andere dorpjes met gemak dekken.

Ambtenaar van Waterleidingsdienst

In Kralendijk is de leiding gereed en ook heeft een deel van Antriol water. Doch Noord Salinja en Nikiboko en Terra Corra zijn nog van leidingwater verstoken. De mensen van Noord Salinja moeten soms een paar uur lopen, om een goede put te vinden en besteden dus 2 uur om wat water thuis te krijgen.

Het is immer de bedoeling van de Raad van Politie geweest de waterleiding naar alle dorpen te laten lopen. Sedert drie maanden vraagt de Gezaghebber echter reeds aan de Directeur van Landswatervoorziening om een ambtenaar teneinde adviezen te geven voor de verdere aanleg, doch het blijkt tot heden niet mogelijk iemand van Curaçao los te peuteren. Deze ambtenaar behoeft niet te Bonaire te blijven. Wij willen hem slechts een paar dagen lenen om advies te geven en de rest zullen wij zelf wel doen.

Ik moge daarom verzoeken in de brief aan het Bestuur er ook op aan te dringen, dat een ambtenaar van de Waterleidingsdienst naar Bonaire wordt gezonden teneinde het Bestuur van advies te dienen bij de verdere plannen tot uitbreiding van het buizennet naar Noord Salinja en later naar Nikiboko en Terra Corra.

Ook dit geval demonstreert weer duidelijk, meneer de voorzitter, dat Bonaire wel vooruit wil, doch dat wij voortdurend worden gehinderd door de stroefheid van Curaçao. Het maakt ons boos, het kost geld en de bevolking is bovenal de dupe.

Internist

Bij de ingekomen stukken van hedenavond zijn verzoekschriften, getekend door meer dan 1350 inwoners van Bonaire, die vragen om een specialist en wel een internist. In de vergadering van de Staten van 8 Augustus 1949 werd besloten een tweede dokter voor Bonaire te doen aanstellen, doch aan een gewone tweede dokter hebben wij niet zoveel als aan een internist. Ik weet wel: internisten liggen niet opgeschept, doch uit Indonesië zijn vele doktoren naar Nederland teruggekeerd, omdat men niet langer in de Oost wilde werken onder de omstandigheden die daar thans heersen. Het zal niet zo heel moeilijk zijn iemand te vinden, die voor een goed deel zijn schaapjes op het droge heeft en die Nederland te koud vindt. Zo'n dokter zal gaarne naar Bonaire komen. Indien dat zou kunnen worden bereikt, zou men de geneeskundige hulp op Bonaire belangrijk vooruit helpen. Een internist kan een prachtige steun zijn voor de huidige gewone gouvernementsgeneeskundige en kan voorkomen, dat zovele zieken naar Curaçao moeten worden gestuurd.

Ik moge voorstellen, ook hierover een brief aan het Bestuur te schrijven om erop aan te dringen, dat het Bestuur op korte termijn pogingen in het werk stelt een internist voor Bonaire te verkrijgen.

Prostitutie op Bonaire

Ik zeg daar juist dat de bevolking er de dupe van is. Maar wat zult U wel van het volgende zeggen? U hebt hier te Curaçao een Campo Alegre. Pardon, ik bedoel te Curaçao is een Campo Alegre en dat is een door het Gouvernement gesanctioneerd bordeel.

Er is kapitaal geinvesteerd in dit bordeel van zeer bekende ingezetenen, die op Zondag braaf in de kerk zitten en vergeving voor hun zonden vragen en de lust bekruipt mij, hun namen luide in deze zaal te verkondigen. Want zij verdienen niet beter.

Deze vergiftigers van de volksziel, hebben immers blijkbaar tot voorbeeld gediend aan een vrouw op Bonaire. Deze vrouw huurde een huisje en bevolkte dat met een aantal meisjes van 15, 16, 17 jaar en ouder. En zij maakte van dit huis een Campo Alegre.

Helaas — voor haar althans — had zij verzuimd de aandelen te plaatsen onder de eerste ingezetenen van ons eiland en dus liep zij tegen de lamp. De vader van een van die meisjes beklaagde zich bij de politie en deze trad op en sloot de bordeelhoudster in een cel. Nadat zij enige dagen daarin had doorgebracht werd zij op vrije voeten gesteld omdat, de justitie te Curaçao het beter vond haar niet vast te houden, in verband met de politiek die te Curaçao gevolgd wordt ten aanzien van het officiële door het gouvernement gesanctioneerde bordeel.

De juffrouw werd op vrije voeten gesteld en gaf prompt die avond een dansavond en nodigde haar klanten en haar leveranciers van de waar die zij verkocht, tot het feestje uit.

Ik heb de vader van een van die meisjes van 15 jaar bij mij laten komen en heb hem gevraagd of hij het goed vond, dat zijn dochtertje in dat huis werd verhuurd. Natuurlijk niet, zei de man en hij vond het verschrikkelijk dat het wijf met haar bedrijf kan doorgaan. Ik heb hem toen een schriftelijke aanklacht, op zijn verzoek, laten indienen en wij wachten thans af. Maar reeds nu, wens ik van deze plaats met klem te protesteren tegen deze zeer afkeuringswaardige houding van de justitie te Curaçao. Ik ben wel het een en ander gewend in de laatste tijd, doch dit is toch wel heel erg en een schande voor onze eilanden.

Advies der Staten op de Ontwerp-Eilanden-regeling

Algemene beschouwingen

Het heeft de Staten aangenaam getroffen, dat de Regering het ontwerp Algemene Maatregel van Bestuur terzake de „Eilandenregeling" om advies heeft gezonden, voordat de Interimregeling door de Tweede Kamer der Staten-Generaal was aangenomen. Van de hierdoor geboden gelegenheid tot een eerste overleg willen de Staten gaarne gebruik maken, teneinde te geraken tot een regeling, die de lang gekoesterde wens naar en de behoefte van zelfstandigheid van alle eilanden der Antillen inlost. De Eilandregeling is van zodanige beslissende betekenis, dat de Staten hierbij de verwachting uitspreken, dat hun advies ditmaal zal worden opgevolgd, temeer, daar de bevoegdheid om deze regeling tot stand te brengen in werkelijkheid een interne aangelegenheid der Nederlandse Antillen is.

Om het groot belang van de Eilandenregeling voor de Nederlandse Antillen en anderzijds om het waardevolle werk, dat door de Statencommissie ad hoc ten deze met zoveel spoed geleverd werd, menen wij er goed aan te doen, de artikelen van het door de Staten als advies aangeboden ontwerp onder de aandacht van onze lezers te brengen, als mede de toelichting die op de artikelen gegeven werd. Hier leest U ter inleiding de algemene beschouwingen.

Het door de Regering aangeboden ontwerp is naar de mening van de Staten te summier van opzet, zodat het enerzijds te weinig waarborg biedt voor het onafhankelijk functioneren van de organen van de zelfstandig te maken eilanden, anderzijds daardoor aan de eilanden niet die zelfstandigheid overlaat, welke noodzakelijk wordt geacht. De Staten zijn van mening, dat bij de uitwerking der zelfstandigheid nog te veel wordt vastgehouden aan de idee van bestuursdecentralisatie. Naar hun oordeel dient thans veeleer uitgegaan te worden van de gedachte van zelfbeschikking.

Is 't niet mogelijk deze gedachte te binnen het kader van de Interimregeling volledig te ontwikkelen, dan zal daarmee toch reeds nu rekening moeten worden gehouden. In ieder geval zullen de bevoegdheden van de zelfstandige eilanden in principe bij de volksvertegenwoordiging moeten berusten. Zij zijn daarom van mening, dat de volksvertegenwoordiging niet eilandraad, doch volksraad moet worden genoemd.

Uitgaande van de gedachte, dat de macht bij de volksraad moet berusten, willen de Staten een andere volgorde van de eilandaangelegenheden bepleiten, waartoe zij bij het betrokken artikel een voorstel zullen doen. Dat de Regering het met de gedachte, dat zoveel mogelijk van het zelfbeschikking recht dient te worden uitgegaan, een is, blijkt uit de Memorie van Toelichting, waarin de Regering op blz. 3 sub 9 stelt, dat zij er voor heeft zorg gedragen, dat een eigen status en bevoegdheid van de eilandgebieden dient te worden gewaarborgd. Hoewel de Regering in een 4-tal punten de onderscheiding van deze regeling van een normale decentralisatie meent te hebben aangegeven, willen de Staten, die voor deze onderscheiding evenzeer oog hebben, naar voren brengen, dat van beslissende betekenis is, op welke wijze de zelfstandigheid wordt begrensd. In die begrenzing kan een gevaar liggen, omdat, wanneer zij te ver wordt doorgevoerd, de zelfstandigheid zo gering wordt, dat zij van weinig betekenis zal blijken te zijn.

Op zich zelf is de benoeming van een gezaghebber door de Kroon geen waarborg voor zelfstandigheid. Het stelsel van door de Kroon benoemde gezaghebbers is wel bekend uit het koloniale stelsel. Ook het vierde punt, de vaststelling der eilandenregeling bij Algemene Maatregel van Bestuur, raakt de zelfstandigheid niet of nauwelijks. Over de betekenis van het derde punt kan verschillend worden gedacht. De Staten zien in de begrenzing van de zelfstandigheid de kern, waar alles om draait. De Regering zegt terecht, dat de wens om de huishouding van Aruba gescheiden te houden van die van Curaçao, een redelijke begrenzing heeft door het verstandig inzicht en dat met het oog op de efficiency en uit overwegingen van personele, economische, financiële en culturele aard verscheidene aangelegenheden betere behartiging vinden in het grotere verband van de Nederlandse Antillen of van het Koninkrijk dan in de kleinere gemenschap van een eiland. De Staten zijn van mening, dat zeer ernstige motieven moeten bestaan voor de ontdekking van een onderwerp aan de eilandszorg en dat deze motieven uitsluitend gezocht moeten worden in een doelmatigheid. De Eilandenregeling kan alleen dan een waarborg zijn voor harmonische bouw van de Nederlandse Antillen, indien de eilanden in werkelijkheid volwaardig over eigen zaken kunnen beslissen. Slechts indien doelmatigheid een gemeenschappelijke regeling noodzakelijk maakt, zal die gemeenschappelijk vastgesteld mogen worden, maar dan dient de uit-

BLOEM EN BLOEMEN. — Dahlia en dahlia's. Betty McAllister van Johnstown, Pa., is de ontbrekende schakel in deze mand „Miss America" dahlia's die naar haar genoemd werden. Als zij naar Pennsylvania terug keert, zal ze een bouquet van deze schone petekinderen aanbieden aan James H. Duff, Gouverneur van die Staat.

De Pan American Airways kocht 18 viermotorige Douglas D.C.-6 Bs ter vervangen van de D.C.-4 Clippers. Het nieuwe vliegtuig is een touristenvliegtuig met alle mogelijke luxe.

voering van zodanige regeling in ieder geval in zelfbestuur te worden gegeven. Het is om die reden, dat de Staten in artikel 2 — de hoeksteen der Eilandenregeling — ingrijpende wijzigingen zullen voorstellen.

De door de Regering voorgestelde Eilandenregeling zou door hen, die niet voldoende op de hoogte zijn van de staatkundige ontwikkeling der Nederlandse Antillen, kunnen worden gezien als een regeling ten behoeve van de bestuursdecentralisatie. Hoewel de term bestuursdecentralisatie zeer ruim kan worden opgevat, moet worden vermeden, dat deze gedachtengang leidt tot behoud van overtollige centrale bemoeienissen. Daarom hebben de Staten voorgesteld als regel de uitvoering in zelfbestuur te doen plaats vinden en als uitzondering — en dan alleen uit het oogpunt van doelmatigheid — gebruik te maken van centrale organen zoals bijv. ten aanzien van enkele belastingen. De Staten zijn van mening, dat slechts op deze wijze een werkelijke zelfstandigheid geschapen kan worden. Zij zijn van oordeel, dat deze zelfstandigheid volwaardig tot ontwikkeling moet komen en dat de eilandorganen niet onder praeventief toezicht dienen te worden gesteld. Het repressieve toezicht is slechts gewenst in het belang van de uniforme toepassing van de algemene wettelijke regelingen.

Bij de bespreking van de organen van de Nederlandse Antillen bleek de verlenging van een driedubbele functie aan de gezaghebber op ernstige moeilijkheden te stuiten. Na ampele bespreking en gedachtenwisseling zijn de Staten tot de conclusie gekomen, dat de gezaghebber uitsluitend orgaan moet zijn van het eiland. De gezaghebber dient niet op te treden als orgaan van het Koninkrijk. Verleent hij — en dit geldt ook voor de andere organen der eilanden — zijn c.q. hun medewerking aan de uitvoering van rijkswetten, dan geschiedt ook dit op grond van het verleende zelfbestuur. De gezaghebber als orgaan van het eiland wordt door het eiland betaald. Indien hij Antilliaanse regelingen uitvoert, blijft hij orgaan van het eiland, hetgeen evenzeer het geval is, indien hij uitvoering aan de rijkswetgeving geeft. De Nederlandse Antillen kennen slechts één orgaan van het Koninkrijk dat is de Gouverneur. Wanneer de Gouverneur in aangelegenheden van het Koninkrijk betrokken is en daarvoor de medewerking van de landsorganen nodig heeft, zal de landsregering ingeschakeld moeten worden. Wat de Gouverneur betreft, zal in zekere zin aan dezelfde gedachte de hand moeten worden gehouden. De Gouverneur is rijksorgaan ten aanzien van rijkszaken en Antilliaans orgaan ten aanzien van Antilliaanse zaken. De Gouverneur als rijksorgaan in Antilliaanse aangelegenheden optredend, is een staatsrechtelijk onmogelijke figuur. De gedachte, dat de Gouverneur als rijksorgaan, verantwoordelijk aan de minister voor Uniezaken en Overzeese Rijksdelen, in Antilliaanse aangelegenheden optreedt zonder verantwoordelijkheid, heeft tot gevolg dat de Antillen ten aanzien van die verrichtingen wederom onder de curatele van de Minister worden geplaatst. In dit stadium van ontwikkeling is er geen plaats voor een gouverneur met een drieledige functie. In alle Antilliaanse zaken moet de verantwoordelijkheid bij Antilliaanse gezagdragers berusten, wat de eilanden betreft onder verantwoordelijkheid van de volksraden, voor wat betreft de landszaken onder verantwoordelijkheid van de Staten.

De regeling van de financiële afscheiding in het ontwerp is niet bevredigend. Het voorstel der Regering in artikel 55 kan tot gevolg hebben, dat de financiën van de eilanden op losse schroeven komen te staan, waardoor een eiland op een gegeven ogenblik noodlijdend wordt.

Hoewel te waarderen valt, dat het ontwerp de hoofdlijnen van het rapport van de Commissie-Plantz heeft gevolgd, zijn de Staten van mening, dat de door hen bij het betrokken hoofdstuk voor te stellen artikelen een betere financiële regeling geven.

De regeling voor de eilanden, aan welke nog geen zelfstandigheid wordt gegeven, achten de Staten niet voldoende. In het bijzonder ten opzichte van de Bovenwindse eilanden zijn zij van mening, dat gestreefd moet worden naar de mogelijkheid, dat de eilanden wederom elk een eigen gezaghebber zullen hebben. Ten aanzien van de volksvertegenwoordiging van deze eilanden is het noodzakelijk, dat zij elk hun eigen volksraad hebben. Eén volksraad voor deze drie eilanden is een onmogelijkheid. Terwijl een dergelijk stelsel bovendien onnodige kosten van verblijf en vervoer met zich brengt, zal de gezagsuitoefening door gedeputeerden onmogelijk zijn. Een wijziging van de Interimregeling is op dit punt noodzakelijk.

Bij de verschillende artikelen zullen uiteraard nog opmerkingen worden gemaakt. De Staten meenden evenwel goed te doen dit advies vergezeld te doen gaan van een tekst, waarin hun opmerkingen, opvattingen en wensen zijn verwerkt.

Een daarbij gevoegd vergelijkend overzicht der artikelen vergemakkelijkt het nagaan.

Tenslotte mogen de Staten de wens uitspreken, dat voortgezet overleg ook in dit geval zal leiden tot de totstandkoming van een regeling, die bevrediging zal schenken en in de praktijk zal blijken goed te werken.

„WEER MILITAIR?" vraagt de reclameplaat achter zijn rug en die vraag is maar bittere ironie voor deze invalide soldaat uit Hitlers leger. Met zijn krukken in het handvat zit hij achter zijn orgeltje en draait zich een boterham bij elkaar. In de Eerste Wereldoorlog kwam het getal der oorlogsslachtoffers dicht bij de 65 percent. In de Tweede Wereldoorlog was het minstens even hoog of hoger.

Tin is King

Het wachtwoord van Bolivia

's-Gravenhage. — Onder de opschriften „ „Tinhoofdpijn" nationale ziekte", „Bolivianen staan onwennig tegenover democratie", „Eerste democratische regering kondigde amnestie af, verhoogde lonen en beperkte importen", „Tin is King" schrijft de correspondent te La Paz in het Algemeen Handelsblad van 25 dezer het volgende:

„Wie hoort van de tot in den treure in Bolivië ontdekte samenzweringen, denkt, dat men daar leeft van revoluties. Niets is minder waar: het wachtwoord in Bolivia is tin. Het vroegere „Cotton is King" der Zuidelijke Staten van Noord-Amerika haalt er niet bij; tin is alles in Bolivië. „Nach Golde drängt, am Golde hängt doch Alles! Ach wir Armen!" zucht Gretchen in de Faust. Maar in Bolivië is het tin.

„Eens, dat is waar, was het goud. De goudrijkdom, die eens Peru spreekwoordelijk maakte, kwam hoofdzakelijk uit Bolivië, dat toen nog Boven-Peru genaamd werd. De losprijs van „een kamer gevuld met goud", die de laatste der Incas, — Atuhualpa, betaalde voor zijn leven — dat hèm tóch ontnomen werd, kwam grotendeels uit Bolivië, en niet alleen het goud, maar ook het zilver, dat tweemaal per jaar naar Spanje vervoerd werd — behalve toen Piet Hein de Zilvervloot nam — en dat, méér nog dan de strijd tegen ons land en Engeland, door inflatie de ondergang van Spanje werd, kwam uit Boven-Peru, het huidige Bolivië.

„Maar dát is voorbij. De goudmijnen van vroeger zijn uitgeput; het zilver is schaars geworden en bovendien door overproductie in de V.S. en Mexico, en onderconsumptie door intrekking van het zilvergeld in tal van landen sterk in waarde verminderd. Maar het tin is gebleven en in de loop der jaren steeds belangrijker geworden voor de wereld-industrie.

„Tin maakt 80% van zijn uitvoer uit en de thermometer der tin-prijzen bepaalt de Boliviaanse welvaart of armoede. Na de tinstreek rond de Straits Settlements — Banka en Billiton, Malakka, Siam, Birma — is Bolivië het grootste tin producerende land. En waarvoor wordt tin al niet gebruikt? Voor het maken van conservenblikjes — men herinnert zich het grapje over Amerika: „they eat what they can and they can what they can't" — tot aan het maken van zijden kousen. Kousen? Ja; bij het maken van zijden kousen, kunstzijden zowel als natuurzijden, gebruikt men tin bij het verven en om ze zwaarder te maken en meer te doen ritselen.

„Een Boliviaanse regering, die het geluk heeft aan het bewind te zijn als er grote vraag is naar tin en de prijzen dus hoog zijn, boft en heeft kans op stabiliteit. Maar élke Boliviaanse regering heeft haar tin-moeilijkheden; tinhoofdpijn is de officiële ziekte in Bolivië. Met tin moet alles sumeert, want zelf produceren doet het land weinig, en vooral betaald worden, wat Bolivië consumeert aan levensmiddelen.

Het hoogland produceert geen voedsel, en een gedeelte van Bolivië is weliswaar subtropisch laagland, maar het is ver afgelegen in een streek zonder transport en bijna zonder bevolking; import van levensmiddelen komt in Bolivië goedkoper dan vervoer uit het laagland. Maar de prijzen van alle import-goederen stijgen heel wat sneller dan de tinprijzen. En de tinproductie wordt steeds duurder, omdat de Indianen, die als mijnwerkers het tin uit de grond halen — in Bolivië is tin niet alluviaal, als in de streek der Straits Settlements, maar moet gemijnd worden — steeds hogere lonen eisen en steeds langzamer produceren. Beide dingen gaan gepaard; de Boliviaanse Indiaan stelt weinig eisen aan het leven en zijn grootste luxe is: niet werken. Als hij vijf dagen in de week werkt en men verdubbelt zijn loon werkt hij nog slechts 2½ dag per week.

„Nu zijn er andere moeilijkheden verbonden aan dat arbeids-probleem dat er in Bolivia anders uitziet dan elders. De grote afnemer van tin is Noord-Amerika en er zijn twee politieke groepen in Bolivia, die door de mijnwerkers op te hitsen, een dubbel doel nastreven; de macht in handen te krijgen en het door beide groepen gehate Amerika in de wielen te rijden. Die groepen zijn de Boliviaanse nationalisten en de communisten, en zij zijn het, die periodiek, hetzij elk op zichzelf, hetzij in onderlinge samenwerking, pogingen tot revolutie doen. Meestal blijft het bij samenzweringen, die tijdig ontdekt worden. De nationalisten genieten nogal wat sympathie vanuit Argentinië, waar men nog steeds hoopt, tin voor papieren pesos te kunnen kopen; de communisten doen wat ze overal doen; moeilijkheden maken.

„De huidige regering is de eerste werkelijk democratische regering, die Bolivië ooit gehad heeft, en een groot gedeelte van de bevolking — ik spreek hier nu niet van de Indianen — weet eerlijk gezegd niet goed, wat ze met een democratische regering moet beginnen. Het is iets zó vreemds, zó zeer zonder precedenten, dat men er onwennig tegenover staat. Op politiek gebied heeft de regering de communistische partij verboden, maar overigens tot alle politieke uitgewekenen of verbannenen een oproep gericht om naar het land terug te keren onder volledige amnestie. Op sociaal gebied heeft zij de lonen van regerings-personeel en particulier personeel verhoogd; op economisch gebied heeft zij de import van een reeks artikelen, voedingsmiddelen zowel als fabrieks-producten verboden, om de nationale productie te bevorderen. Op het gebied van internationale handel heeft zij ten slotte de driedudige koersen van respectievelijk 40, 60 en 100 Boliviaanse pesos ingetrokken en vervangen door een eenheidskoers van 60 pesos per dollar, en heeft gedecreteerd, dat de exporteurs — dus d.i. de mijnbouwmaatschappijen — in het vervolg niet als tot dusverre 60%, maar 100% van de wissels, van export afkomstig. tegen de eenheidskoers aan de Boliviaanse Centrale Bank moeten afdragen.

„Deze laatste maatregel zal stellig scherpe protesten uitlokken van de mijnbouwmaatschappijen — hoofdzakelijk Amerikaans, Engels en Chileens kapitaal — die natuurlijk liever de vrije beschikking over haar inkomsten hebben en die een macht in de lande zijn. Maar regering en tin-maatschappijen zijn zózeer op elkaar aangewezen, dat, als bij soortgelijke conflicten steeds geschied zijn, een modus vivendi wel gevonden zal worden.

„En wat verbieden van import ter bevordering van de nationale productie betreft: het spaart natuurlijk deviezen, maar maakt het leven duur en het zal stellig niet op afdoende wijze werken, zo lang er geen beter transportsysteem tussen hoogland en laagland is en het laagland niet bevolkt worden. Dat betekent een uiteindelijke oplossing, als deze komt, op zeer lange termijn. Maar Bolivia heeft al sinds vier eeuwen op een oplossing gewacht en heeft in die tijd het wachten geleerd."

Wereldnieuws

VERDWENEN ATOOM-PROF. IN HELSINKI

Helsinki. — De verdwenen Britse atoomgeleerde prof. Montecorvo is met zijn vrouw en drie kinderen Finland illegaal binnengekomen, zo wordt te Helsinki meegedeeld in kringen, die in nauw contact staan met het Finse departement van buitenlandse zaken. De immigratie-functionarissen zouden zijn paspoort afgenomen hebben. Na een korte detentie werd het gezin toegestaan zich in Helsinki te bewegen.

Het is niet bekend, of Pontecorvo zijn paspoort heeft terug ontvangen.

De Engelse consul te Helsinki was Maandagmorgen bij het Finse ministerie van buitenlandse zaken. Aan het bezoek ging een bekendmaking van het ministerie van binnenlandse zaken vooraf, dat een speciale commissie is gevormd ter onderzoek van Pontecorvo's gaan en staan in Finland. De veronderstelling wordt geuit, dat het gezin Finland verlaten heeft in een van de vergezelde treinwagons, die de Sovjets naar en van hun militaire basis te Porkhala mogen laten rijden.

AANKLACHT TEGEN AUSTRALISCHE REGERING

Canberra. — De Australische communistische partij heeft bij het Hooggerechtshof een klacht tegen de Australische regering ingediend wegens de anticommunistische wet. Als de klacht ontvankelijk wordt geacht, kan de toepassing van de wet verscheidene maanden worden vertraagd, zo menen waarnemers.

HITLERS SCHADUW IS LANG

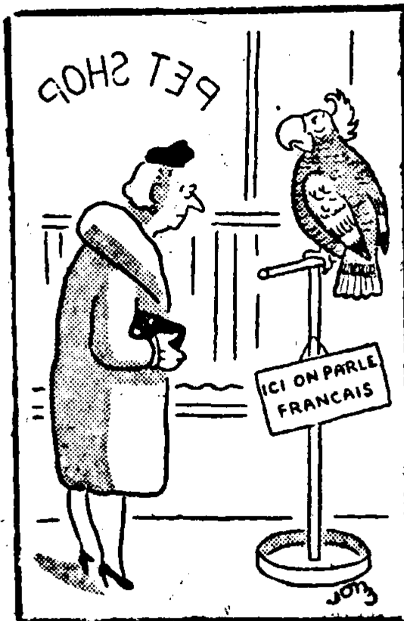
Frankfort. — Honderden jonge Duitsers, die zijn uitgekozen voor een cultureel en opvoedkundig bezoek aan de Verenigde Staten, kunnen thans niet vertrekken wegens de nieuwe Amerikaanse veiligheidswet, die het verlenen van visa aan voormalige leden van de Nazi-partij en aanverwante organisaties verbiedt.

Een woordvoerder van de Amerikaanse Hoge Commissie in Duitsland verklaarde, dat het buitengewoon moeilijk zal zijn voor de bezoeken aan de Verenigde Staten voldoende jeugdige Duitsers te vinden, die geen lid van de Hitlerjeugd of Bund deutscher Maedel zijn geweest.

Vele jonge Duitsers, die thans, de studerende leeftijd hebben bereikt, zijn lid van de nationaal-socialistische jeugdbeweging geweest, zij het dan „meer omdat dit voor hen een normale stap was dan uit politieke overtuiging", aldus de woordvoerder, die zeide te hopen, dat een interpretatie van de wet zou worden gevonden, die voortzetting van de Duitse bezoeken mogelijk kan maken.

STAKING.

Melbourne — In alle Australische havens ligt het werk stil. Zesentwintig duizend havenarbeiders staken uit protest tegen de hoge kosten van levensonderhoud. De staking wordt gesteund door de Labourpartij.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Voor de „Beste Kerel".

— Een 80-jarige Deense oud-kolonel heeft op de Britse ambassade te Kopenhagen een pakje voor Churchill afgegeven. „Dit zijn medailles. Ik wil, dat Churchill ze krijgt; hij is zo'n beste kerel". Woensdag zouden de medailles aan Churchill worden overhandigd.

Verscheidene malen tijdens zijn bezoek aan Denemarken is de Britse oud-premier tot tranen toe geroerd geweest door de eer, die hem bewezen werd. „Ik krijg veel te horen wat men eigenlijk pas na mijn dood moest zeggen", zo zei Churchill, toen hij te Kopenhagen sprak, nadat hij tot ere-doctor in de philosophie was bevorderd. Des avonds werd hem uit een particulier fonds een bedrag van 100.000 kronen overhandigd ter bevordering van de Europese samenwerking en cultuur.

Churchill drong op een grote bijeenkomst aan op spoedige vorming van een wereldregering, waarvan de Verenigde en de er van hen afhankelijke gebieden, de Sovjet-Unie, het Britse Imperium en het Gemenebest en het Verenigd Europa de vier pijlers zouden zijn. „Tenzij er snel een doeltreffende wereldregering komt, zijn de vooruitzichten op vrede en menselijke vooruitgang donker en twijfelachtig", aldus Churchill.

No King's English

— De „Nieuwe Rotterdamse Courant" schrijft onder de titel „Aan de haal":

„Amerikaans is een moeilijke taal en de „slang"-uitdrukkingen zijn legio. Vandaar dat zelfs hooggeplaatste Amerikanen (en misschien juist zij) soms in een moeilijk parket kunnen geraken. Dit bleek toen Z. Exc. dr. J. H. van Royen, Nederlands nieuwe ambassadeur in Amerika, kortgeleden zijn geloofsbrieven ging overhandigen.

John Simmons, de pas benoemde chef van het protocol begeleidde dr. Van Royen naar Trumans kamer. In een der zalen van het Witte Huis zag onze ambassadeur een courant op tafel liggen met de kop Reds on the lam. „Is dat een slang-uitdrukking?", zo vroeg dr. Van Royen. „Ik geloof", zo antwoordde de gedistingeerde chef van het protocol, „dat de Lam een rivier in Korea". Hij geloofde verkeerd. „On the lam" zou men in het Nederlands het best kunnen vertalen met „aan de haal". Overigens is het een goed teken, dat in de hoogste Amerikaanse kringen de uitdrukking „aan de haal gaan" niet bekend is.

Huisvrede breuk

— Vier mannen werden gearresteerd toen zij verrast werden bij een poging om de brandkast van het Internationale van Justitie in het Vredespaleis gedurende de nacht open te breken.

Een hunner was juist uit de gevangenis ontslagen na een straf te hebben uitgezeten wegens inbraak in het ministerie van marine enkele jaren geleden, terwijl een andere vroeger assistent-portier was in het Vredespaleis. De mannen waren het Vredespaleis binnengedrongen door een raam open te breken. Zij werden door de politie gepakt, vóór zij de brandkast hadden kunnen openen.

Blauwbaard

— De 40-jarige Raymond Armanasco werd in Australië gearresteerd en beschuldigd van moord, nadat de lijken van zijn vrouw en vijf kinderen met afgesneden halsen waren gevonden. Het zesde kind, een dochter, had de nacht niet thuis doorgebracht. Armanasco, die militair chauffeur is, antwoordde niet op de beschuldiging.

Bruggen verbrand

— Een Amerikaanse rederij te Philadelphia heeft de voormalige marinewerf te Wilhelmshafen en order gezonden voor de bouw van een tankboot van 20.000 ton, zonder te weten, dat deze werf reeds lang geleden op geallieerd bevel tot op de fundamenten gedemonteerd is. Men zoekt nu naar een reëlere uitvoerder.

Legde er geen zout op

— Een luchtverstekeling, die, hangend aan de staart van een vliegtuig, een luchtreis van 50 minuten had gemaakt, werd na behouden op het punt van uitgang te zijn teruggekeerd, te Torreon in Mexico gearresteerd. Het was de 19-jarige boerenjongen Cliserio Reyes, die naar de stad Mexico had gewild. De piloot van het vliegtuig bemerkte op een hoogte van 3.500 meter een sterke trilling in het toestel en een belemmerde werking van het roer. De luchtverstekeling was door de sterke luchtstroming, die zijn kleren aan flarden had gescheurd, bijna gestikt.

Al gaat de leugen nog zo snel

— Naar het ANP van de zijde van de Sittardse recherche verneemt, heeft mevrouw S. die op de Verlengde Heinsche weg door een gemaskerde man zou zijn aangevallen en beroofd zou zijn van haar handtas met f 100,—, dit gehele verhaal gefingeerd.

Mevrouw S. kreeg afgelopen week 100 gulden extra van haar man, waarmee beiden op de bewuste Donderdag een uitstapje naar Amsterdam zouden maken. De vrouw had de honderd gulden in die week echter reeds aangesproken en had Woensdag niets meer over. Goede raad was duur. Aan haar man opbiechten, dat de reis niet kon doorgaan, omdat het geld in het huishouden was opgebruikt, durfde ze niet. Ze trachtte bij kennissen f 100,— te lenen; ook dit mislukte en toen verzon ze een „roofoverval", die haar van lastige en wellicht boze vragen van haar echtgenoot — maar niet van die van de politie — zou afhelpen.

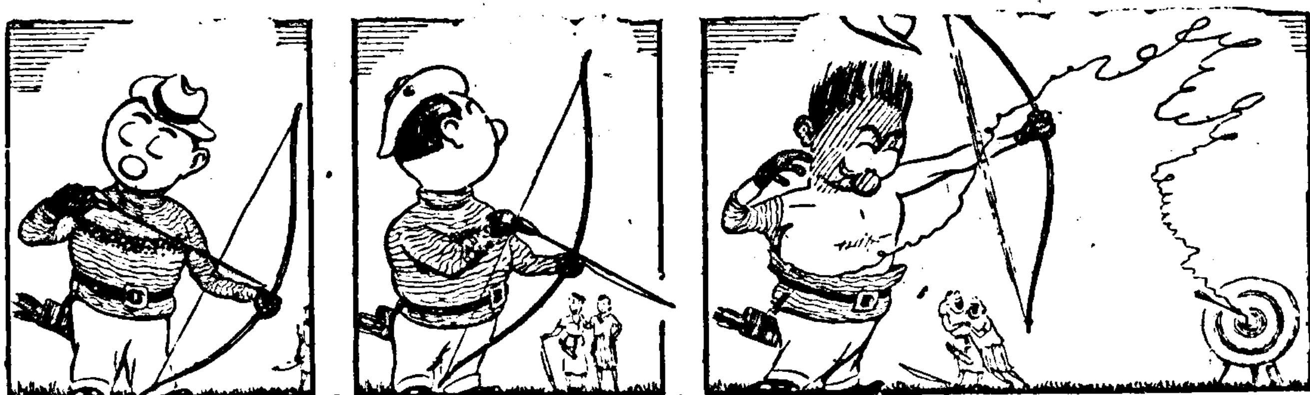
Voor God en Vaderland

— Om te zorgen, dat iedere Griekse soldaat een bijbel bezit, heeft de Griekse regering bij het Britse en buitenlandse bijbelgenootschap in Londen 185.000 exemplaren besteld, aldus het persbureau der Nederlands Hervormde Kerk. De opdracht kon eerst gegeven worden, nadat de Grieks-orthodoxe kerk zich niet langer verzette tegen de druk van bijbels in het nieuw-Grieks.

Wie is koning in het land der blinden ?

— Het dorp Gedera bij Tel Aviv in Israël is het eerste „land der blinden", aldus Charles Passman, de directeur in Israël van een Amerikaanse hulpcomité. In het dorp wonen 40 geheel zichtzelf verzorgende blinde gezinnen. Zij beheren de winkels en openbare bedrijven en vormen een gemeentebestuur.

Brammetje Sport.

De hedendaagse kunst en het abnormale

Onder de titel „De hedendaagse kunst en het abnormale" werd in de Vrije Academie in den Haag een studie-conferentie gehouden, georganiseerd door de Vrije Academie in samenwerking met het Haagse Cultureel Centrum in het kader van de Haagse kunstmaand. Aan het eind van de conferentie werd door een uit de deelnemers gevormde commissie, waarin deskundigen op cultuur-philosophisch, sociologisch, -historisch en -psycho-pathologisch gebied zitting hadden, de volgende slotconclusie samengesteld:

De vergelijking van de uitingen van geesteszieken met belangrijke stromingen in de hedendaagse kunst wijst een merkwaardige samenhang aan.

Geeft dit reden tot verontrusting? Neen, in het algemeen niet, want de overeenkomst vloeit in hoofdzaak voort uit een vrije relatie tussen waarneming en beeldvorming, die zowel optreedt bij geesteszieken als bij menig modern kunstenaar en die niet a priori ongezond behoeft te zijn. De beeldende uitingen van beide groepen zijn producten ener uitdrukkingsbehoefte, gevoed door emotionele spanningen en kunnen dus een cathartische uitwerking hebben. Ook hier geldt, dat deze spanningen niet van een ongezonde geaardheid behoeven te zijn.

Bij nadere beschouwing blijken er verschillen te bestaan in de uitingen, afhankelijk van de verhoudingen binnen de persoonlijkheidsstructuur: de beeldende kunstenaar kiest namelijk deze vormen van zijn levenshouding, doch de geesteszieke wordt door zijn ziekte er toe gedwongen.

De eerste behoudt een vruchbare relatie tot de realiteit, zelfs wanneer hij bij de uiterlijke vormen de realiteit niet zonder meer in zijn beeld opneemt, terwijl de laatste deze verliest, al zal zijn werk soms een poging inhouden om tot een nieuw contact met de werkelijkheid te geraken.

De kunstenaar kan anticonventioneel zijn, de geesteszieke is a-conventioneel. De wens om begrepen te worden kent deze laatste veelal niet. Nimmer zal een vruchtbaar kunstenaarschap kunnen ontstaan als uiting van een geesteszieke, ook al kunnen werken van lijders daaraan soms een bijzondere schoonheid of waarde bezitten.

Waar de moderne kunst in verzet is, verzet hij zich tegen de huidige moraliteit uit naam van een nieuwe orde van levenswaarden. De waardering van de schoonheidswaarde of de uitdrukkingskracht van een beeldende uiting mag nooit beslissend afhankelijk worden gesteld van het feit, dat een werk afkomstig is van een kunstenaar, een geesteszieke, een primitief of een kind. Aldus de conclusie der commissie.

EEN ROOD WOLLEN CIRKEL, met zwart fluweel gemaakt al een goede en sierlijke wintermantel. In de rug is hij gehecht en om de middel gebonden. Dit is een creatie van ontwerper Adrian.

LAAT IK EENS DENKEN, — die mantel herinnert me aan iemand", zegt het eekhoorntje, dat met zijn weelderige staart op de rug in een bontwinkel te Allentown, Pennsylvania, zit. Na lang denken kwam zij er achter, dat hij veel op haar sinds lang verdwenen Oom Dirk leek.

NEDERLAND

EN ZIJ KWAMEN ER UIT TE VOORSCHIJN

Eindhoven. — Twintig hoog bejaarde inwoners van Litauen kwamen in Eindhoven aan, waar zij een korte rust en een lunch genoten, voor zij naar hun definitieve plaats van bestemming zouden doorreizen. Deze twintig — onder hen leraren, een burgemeester, arbeiders en boeren — vormen een gedeelte van de twee honderd voormalige IRO-kampbewoners, waarvoor Duitsland niet kan zorgen en die door de Internationale Vluchtelingen Organisatie aan Nederland zijn toegewezen.

De Protestantse en de Katholieke Charitas zullen ze onderbrengen in gestichten voor ouden van dagen, die hiervoor speciale lage tarieven hebben vastgesteld. De bejaarden kwamen met de trein van Ausburg. Zij zullen over verschillende plaatsen in Nederland worden verdeeld.

Met het volgende transport zal o.a de Hongaar Prof. Balas meekomen, die lid is geweest van het Internationale Hof van Arbitrage in Den Haag.

ZAL UITLEVERING VAN WESTERLING EISEN

Djakarta. — De Indonesische procureur-generaal heeft aan het Chinese blad „Kengpo" medegedeeld, dat de Indonesische regering aan België de uitlevering van Westerling zal vragen.

Het wachten is op de vestiging van een Indonesische vertegenwoordiging in Brussel. De zaak zal op diplomatiek niveau worden behandeld.

NIEUWSKRUIMELS

— Een Duitse rechtbank te Augsburg heeft Johann Kammerer, die „wegens goed gedrag" tot opzichter van het concentratie-kamp te Mauthausen was aangesteld, tot levenslange dwangarbeid veroordeeld. Kammerer heeft de dood van 94 mede-gevangenen op zijn geweten, die hij verdronk of in ijskoud water liet staan, totdat zij het bewustzijn verloren.

— De Franse president, Vincent Auriol, zal in April met zijn echtgenote een bezoek brengen aan Canada en de V.S.

— Vijf honderd mannen en vrouwen uit verschillende delen van Noorwegen hebben in een brief aan het Noorse president geprotesteerd tegen de voorgestelde noodwetten.

— De Tsjechoslowaakse minister van Defensie, Cepicka, is Dinsdag op voordracht van de ministerraad bij besluit van de president der republiek, Gottwald, tot generaal van het leger benoemd.

— De porceleinfabriek „Rorstrand" te Lingkoeping (Midden-Zweden) is door brand geheel verwoest.

— Garry Davis, die thans gehuwd is met de Hollywoodse danslerares Audrey Peters tracht zijn Amerikaans staatsburgerschap te herkrijgen.

— Dhyan Moengat uit Bombay, een 32-jarige Indiase vakverenigingsleider, is benoemd tot vertegenwoordiger van het Verre Oosten in de „Internationale Bond van Vrije Vakverenigingen". Sinds December was Moengat waarnemend voorzitter van de Indiase bond van zeelieden.

> **ONS LEVENSPAD**
>
> **Hoelang is de weg die de mens in zijn levensjaren loopt?**
>
> **Een Engelse geleerde heeft het uitgerekend en het is 146.000 mijl. Dat is een weg die even lang is als viermaal de omtrek van de aarde.**

— Generaal-majoor Sir Hubert Jervoise Huddleston, van 1940 tot 1949 gouverneur - generaal van Engels Egyptisch Soedan, is op 70-jarige leeftijd te Londen overleden.

— Een nieuwe super-telescoop" is van New York op weg naar het observatorium van Bloemfontein in Zuid Afrika. De telescoop zal gebruikt worden om gedeelten van de Melkweg te fotograferen welke 30.000 lichtjaren van de aarde verwijderd zijn, d.i. een driemaal zo grote afstand als tevoren kon worden bereikt.

— Vijftien personen zijn om het leven gekomen tengevolge van hevige stormen die huizen hebben verwoest in de streek van Oran in Algerië.

— Bijna 100 bewoners van het eiland Triton aan de Noordoostkust van New Foundland hebben voor bosbranden moeten vluchten. Zij zijn in boten naar het vasteland gebracht.

— „Onze scholen bevinden zich in een crisis omdat onze gemeenschap zich in een crisis bevint", aldus verklaarde prof. Giuseppe Berti in het Italiaanse Huis van Afgevaardigden. Op datzelfde ogenblik viel een gedeelte van het glazen dak van het gebouw in schermen om hem heen. Volgens technici zijn de ruiten waarschijnlijk losgegaan door de trillingen van de stemmen der afgevaardigden.

— Robert Buron, Frans staatssecretaris voor economische zaken, heeft gewaarschuwd, dat het maken van „koude oorlogswinsten" door het speculatieve opslaan van levensmiddelen en andere essentiële goederen streng gestraft zal worden. In een radio-toespraak verwees hij naar de „hevige en ongerechtvaardigde prijsstijgingen' in West Europa.

— De Verenigde Staten zijn vaartplan vrachtschepen te bouwen, die een grote snelheid hebben, waardoor zij zonder escorte in door duikboten onveilig gemaakte wateren kunnen varen.

— De laatste dagen zijn in de Noordzee verschillende drijvende mijnen waargenomen, die door de storm zijn losgelaten.

— Japanse gerechtshoven mogen voortaan weer strafrechtelijke processen voeren tegen onderdanen van leden-staten der V.N.

— De 15-jarige Henri Hubler is van de eerste omgang van de Eiffeltoren naar beneden gesprongen omdat hij een slecht rapport van school had. Hij kwam om het leven.

— Uit een huis in Zuid Engeland zijn drie schilderijen ter waarde van 100.000 à 150.000 gulden gestolen, waaronder een zelfportret van Rembrandt.

— Ter herdenking van de eerste vlucht over de Alpen per vliegtuig vóór de eerste wereldoorlog door de Peruviaan Geo Chaves, is majoor Bellinvia Maandag van Briga naar Domodosola de Simplon overgevlogen met een hefschroefvliegtuig.

— Keizer Bao Dai van Vietnam is door de Paus in audiëntie ontvangen. Dit is de tweede maal, dat een Boedhistisch vorst een bezoek aan de Paus brengt. De keizer stelde zijn echtgenote, die rooms-katholiek is, en zijn oudste zoon aan de Paus voor.

Flop en Flater.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

Wee Willy Winkle

Naar Rudyard Kippling

Er waren een paar weken voorbijgegaan, toen de oude Adam weer in hem boven kwam. Hij sleepte takken aan en verdorde blaren en gooide ze aan het eind van de tuin op een hoop. Toen stak hij ze aan en ging er gewichtig bij zitten met zijn benen gekruist onder zijn lijf, want dat was zijn bivak vuur.

Maar hij had er helemaal niet op gerekend, dat er vonken zouden vallen op een hooiberg die een eindje verder stond en moest dienen om de paarden eten te geven. Het duurde niet lang, of hij had een nog veel groter bivakvuur, al had hij dat ook niet bedoeld.

De straf volgde prompt op de zonde: de strepen werden afgerukt en wat nog het ergste was: hij moest in de kazerne (het huis en de galerij) blijven met als extra straf, dat hij zijn vader, dat toppunt van militaire macht, niet mocht zien of spreken.

Hij wou altijd graag „man" zijn en daarom droeg hij zijn straf als een man. Met trillende lippen maakte hij het militaire saluut met zijn veroordeling en toen hij de kamer uit was om naar zijn eigen „kwartier" te gaan, kwamen de tranen.

Na de middag kwam Coppy eens proberen of hij hem weer aan het lachen kon krijgen.

„Ik heb arrest", zei Wee Willy Winkie neerslachtig, „en ik mag dus niet met je praten."

De andere morgen in alle vroegte klom hij op dak (dat was niet verboden) en zag tot zijn onbeschrijfelijke verbazing Miss Chesterfield te paard weg rijden. „Hm," dacht hij, „niet kwaad."

„Waar ga je naar toe?" riep Winkie haar.

„Naar de overkant van de rivier," riep ze terug en bracht haar paard in galop.

Naar de overkant van de rivier! En dat voor een meisje. Die overkant was een ander land, waar zijn vader met zijn soldaten geen macht had en die dus vol zat met gevaarlijk volk. De rivier was 's winters droog. Maar het eerste wat Wee Willy Winkie zich nog van vroeger herinneren kan, was het zo vaak herhaalde en allerstrengste verbod van zijn vader om over de rivier te gaan.

Hij had ook wel opgemerkt, dat zelfs Coppy nooit naar de andere kant ging. Door al deze dingen had hij een heilige vrees voor die „overkant" gekregen.

Zijn moeder had hem eens uit een groot boek de geschiedenis voorgelezen van een prinses en van boze geesten in een land waar die boze geesten altijd de kinderen achterna zaten en gevangen namen en weg sleepten totdat ze eindelijk overwonnen werden door een held, die „Curdie" heette.

> *De jongen met die vreemde naam is een kleine soldaat, ik bedoel, de zoon van de kolonel en daarom was hij de hele dag bij de soldaten en werd hij zelf ook soldaat. Als hij goed oppaste kreeg hij strepen op zijn mouw en als hij ondeugend was kreeg hij arrest.*
>
> *Een luitenant, die hij „Coppy" noemde, was zijn beste vriend. Alleen vond Wee het jammer dat hij ging wandelen met Miss Chesterfield, omdat er, vond hij, niets flauwer is dan een meisje.*

Sinds die tijd dacht hij altijd, dat die wazig blauwe bergen aan de overkant van de rivier het land der boze geesten was, en hij werd daar nog meer van overtuigd, omdat iedereen zei, dat er kwaad volk woonde. Zo kwaad scheen dat volk te zijn, dat in zijn eigen huis de onderste helft van de ramen met groen papier was dichtgeplakt. Dat was gedaan, vertelde men hem, om dat kwade volk geen kans te geven binnen te kijken en te schieten op de bewoners.

En nu ging daar die Miss Chesterfield, dat meisje van Coppy, die rivier over, alsof er niets aan de hand was. Wat zou Coppy zeggen als ze door dat „kwade volk" eens gevangen genomen en weggevoerd werd, net als die prinses van „Curdie" door de boze geesten?

Dat bedacht Wee Willy Winkie allemaal vol schrik boven op het dak in de vroege morgen, terwijl hij sprakeloos Miss Chesterfield nastaarde, die niets vermoedend en in gestrekte draf haar ongeluk tegemoet ging. En hij dacht:

„Coppy zei, dat ik ze moest beschermen, als ze in gevaar was."

Hij moest haar achterna. Hij moest haar waarschuwen. Ze mocht die gevaarlijke rivier absoluut niet over.

(Wordt vervolgd)

Wie weet raad ?

O neefjes en nichtjes, de wonderen zijn de wereld nog niet uit! Dat klinkt gek hè, maar het is zo: je tante, die zoveel ouder en wijzer is dan jullie, kan het je verzekeren. En bovendien, dit laatste bewijs doet wel de deur dicht:

Tante heeft een schrijftafel!

Ja zo'n echte, met een hele grote plaat er boven op (dat is om te schrijven en een heleboel laatjes aan weerskanten (dat is om jullie brieven in te bewaren.

Tante heeft een schrijftafel! Zonder hem „geëist" of zelfs maar gevraagd te hebben. Die Meneer van de krant kruipt zeker ook stiekum in ons hoekje. Stiekum: want ik heb hem nog nooit bij ons gezien. En maar goed ook, want Tante zou niet goed meer kunnen vertellen als die Meneer er bij was (al haar gedachten raken in de war) en zeker geen „moppen" uit haar trommeltje halen (want die Meneer kijkt veel te streng).

Hoe het gebeurt is weet Tante niet, (dat weet je ook nooit bij wonderen) maar zonder dat Tante iets gezegd had kwam de schrijftafel. Op een grote auto voor de deur! Tante hoorde het vreselijk gebrom van de grote auto en ze keek uit het raam en daar stond de schrijftafel er boven op in de zon. Dat was een gek gezicht: een schrijftafel op een vrachtauto. En Tante kon toch niet geloven, dat hij voor haar was. Ze dacht, die is zeker voor de buren, want die schrijven niet alleen maar brieven, maar hele dikke boeken.

Het grootste wonder kwam echter nog. Want wie sprong uit de vrachtauto? De Meneer van de krant! Waarachtig dat was hij! En toen kon Tante niet meer twijfelen. Hij deed het hek open. Hij kwam niet binnen om te zeggen: „Dag, Mevrouw Corry" (want ik wil zijn tante niet zijn!) „Hier heb ik een schrijftafel, misschien kunt U hem wel gebruiken. En waar zal ik hem neer zetten?"

Niets van dat alles. Hij maakte het hek open en keek zelfs niet naar het raam. Hij ging naar de vrachtauto en liet die klep naar beneden. Toen nam hij helemaal alleen die grote schrijftafel op zijn rug. (Die Meneer is zo sterk: hij heeft een snor, die aan twee kanten langs zijn mond hangt).

Helemaal alleen droeg hij de schrijftafel op zijn rug door Tante Cors tuintje heen. En daar kwam hij binnen, geweldig, de hele deur was vol. In de zaal zette hij hem neer en ging er naar staan kijken. Hij dacht er bij na, want hij beet op de punten van zijn snor, eerst op de ene punt en dan op de andere. Toen alle twee de punten op waren, was hij klaar met denken ook en zei: „Mevrouw Corry, als U maar niets meer eist!"

En weg was hij pardoes. Hij zette de grote vrachtauto: aan het brommen en Tante was alleen met haar schrijftafel. Is dat een wonder of niet? Zeg het nu zelf eens.

Vandaag is de tijd voor de oplossingen van de raadsels voorbij en Zaterdag komen er weer nieuwe. Ook wie het boek gewonnen heeft. Ik ben er zelf benieuwd naar (Die boeken worden allemaal geschreven door onze buren). En de lootjes bewaar ik in een apart laatje van „onze" schrijftafel. Ja, hij is van ons. Als ik een neefje of nichtje vind dat vreselijk goed schrijven kan, mogen ze ook eens aan „onze" schrijftafel schrijven.

En de postzegels! Denk aan de postzegels! Sparen duurt altijd een tijdje en je kunt ze niet insturen. Maar zorg er voor, dat je in dat tijdje onze neef in Vucht niet vergeet, die daar maar ligt ziek te zijn en te verlangen om naar Zwitserland te gaan en beter te worden. Met een klein beetje ijver en hele gewone postzegels kunnen jullie zorgen, dat hij gaat. Als die postzegels bij hem komen in een doos zo groot, als Tante haar schrijftafel dan is onze Jan nog blijer dan Tante, toen die Meneer binnenkwam met op zijn rug!!! ....

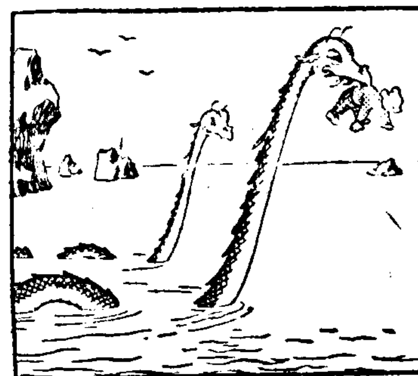
Tot de volgende keer dus, mijn liefsten, en zorg er voor dat jullie Vader en Moeder zo'n zoveel plezier van je heeft als Tante van haar belhamels, die wel neefjes en nichtjes van jullie zijn, maar niet van Tante.

Gek hè? Wie weet daar raad op?

Ondertussen.: Tot de volgende keer.

Je liefhebbende
Tane Corry

Rupert en de vliegende vis

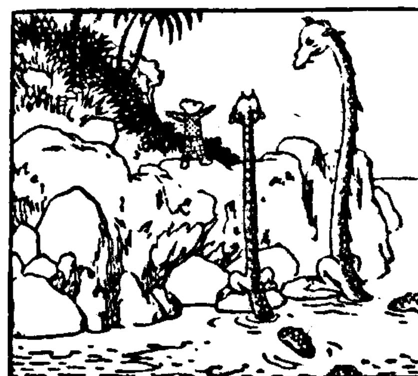
29. Ruperts vraag zet de zeeslang goedig aan het lachen. „Ik heb je laten roepen, omdat dat kleine wezentje, dat ziek is, je kent en hij zegt, dat jij erg knap bent". Maar wie kan dat dan in 's hemelsnaam zijn?" roept het beertje uit. „Ik zal je wel oppakken en hem laten zien", antwoordt de ander. Mijn zoon vertelde me, dat je in een schelpschip hierheen kwam, maar die hebben we niet nodig". Hij buigt zijn lange nek en pakt Rupert zachtjes maar heel sterk bij de achterkant van zijn jekkertje. Hij houdt hem hoog in de lucht en zwemt er van door.

30. Na een nieuwe snelle reis ziet Rupert, hoe hij aan de rand van een ander eiland boven een paar rotsen gehouden wordt. Onder hem is er een aardig klein meertje met gras en struiken en palmbomen, die er overheen buigen. Hij hangt helemaal niet gemakkelijk, maar hij ziet toch wel, hoe mooi het daar is. De oude zeeslang kan nu natuurlijk niet praten, maar nu doet de jonge het woord. „Daar, een beetje verder op, is mijn vriendje", zegt hij. Dit is het fijnste plekje, dat we voor hem konden vinden, maar hij is blijkbaar heel erg ziek. Ga eens naar hem toe en kijk wat hem scheelt".

31. De oude zeeslang zet Rupert zachtjes neer en het beertje loopt vlug om de rotsen heen naar het kleine vreemde wezentje toe. „Maar dat is het zeemeerjongetje", roept hij uit. „Had ik nu toch ooit kunnen dromen, dat ik je nog eens zou ontmoeten. Wat scheelt er aan? Heb je pijn?" „O Rupert, wat ben ik blij, dat ik je zie", fluistert het zeemeerjongetje, „maar ik ben bang, dat je er niets aan zult kunnen doen. Nee ik heb geen pijn, maar ik ben zo zwak. Ik kan me niet bewegen en zwemmen nog veel minder. Ik denk, dat ik wel dood moet gaan. Ik heb me nog nooit zo ziek gevoeld".

32. Toen hij dat gezegd had, rolde het zeemeerjongetje op zijn zij en deed zijn ogen dicht. Rupert schrok er van en holde weg naar de rotsen. De twee zeeslangen kwamen hem al tegemoet. „Het is mijn vroegere kameraad, het zeemeerjongetje!" roept het beertje. Hij is erg ziek, maar ik heb geen idee wat hij mankeren kan. Hebben jullie al eens uitgekeken naar een zeemeerzuster of een zeemeerdokter?" „Hemeltje lief, daar heb ik nu geen ogenblik aan gedacht", zegt de grote zeeslang. „Bestaan er zulke schepsels? Ik ga gelijk op pad".

De kerkvervolging in Europa

Nuchtere feiten die een zee van ellende bedekken

Meer dan 900 priesters en religieuzen zijn sedert het einde van de oorlog in de landen achter het IJzeren Gordijn het slachtoffer geworden van de haat der communisten. Zij zijn vermoord, gearresteerd, gedeporteerd of vermist. De Katholieke Actie heeft een overzicht gepubliceerd naar aanleiding van het nieuwe ex-communicatie-decreet van Z. H. de Paus. Het overzicht heeft betrekking op 16 landen.

Oekraïne

Meer dan 3.600 priesters gedood. Drie mannelijke orden, zes vrouwelijke orden, zes seminaria, 100 scholen, 100 kerkelijke organisaties en 1000 kerken en kapellen zijn opgeheven of gesloten. De strijd tussen de Kerk en het communisme eindigde officieel in Januari 1948, toen door de Russische autoriteiten werd aangekondigd, dat de met Rome geunieerde Grieks katholieke Kerk had opgehouden te bestaan.

Estland, Letland en Lithauen

Ongeveer 1000 priesters en religieuzen zijn óf gevangen genomen óf vermist. De zwaarste vervolging van de Kerk begon onmiddellijk na de annexatie van de Baltische landen door Sovjet-Rusland. De grote meerderheid van de priesters werd gedeporteerd, in de gevangenis geworpen of vermoord.

Polen

In Polen waren vóór de oorlog 9.000 priesters. De eerste campagne tegen het Vaticaan begon in 1945. In 1947 beschouwde de regering het concordaat tussen het Vaticaan en Polen van nul en gener waarde. In dezelfde periode begonnen de aanvallen tegen de Kerk. De Katholieke jeugdorganisaties werden opgeheven. In 1949 richtten de communisten hun aanvallen voornamelijk tegen de bisschoppen en de clerus. De aanvallen nemen tot nu toe nog steeds in hevigheid toe. Minstens 700 priesters zijn gevangen genomen, 1000 andere priesters zijn gedeporteerd.

Tsjechoslowakije

De eerste berichten over vervolging van priesters dateren van het voorjaar 1945. In dezelfde periode begon men met de liquidatie van de katholieke organisaties. In 1948 werd het bezit van de Kerk in beslag genomen. De katholieke dagbladen verdwenen. Ook de katholieke organisaties in Bohemen en Moravië werden opgeheven. De strijd tussen Kerk en staat begon in ernst in 1949, toen Mgr. Beran onder huisarrest werd geplaatst.

Op 5 Juni 1949 protesteerden de Tsjechoslowaakse bisschoppen in een gezamenlijk herderlijk schrijven tegen de regeringsmaatregelen en verklaarden, dat alle scholen van de Kerk waren gesloten, het katholieke onderwijs werd belemmerd en een aantal seminaria in beslag genomen. Het antwoord van de communistische regering was het verbod om het herderlijk schrijven van de preekstoel voor te lezen. Het gevolg daarvan was, dat een aantal priesters werd gearresteerd. Er volgden beschuldigingen over en weer en wederom nieuwe arrestaties onder de geestelijkheid. De Kerk blijft echter nog steeds weerstand bieden. Minstens 300 priesters bevinden zich in de gevangenis.

Hongarije

Tijdens de laatste arrestatiegolf, begin Juni van dit jaar, werden bijna 1000 priesters en zusters gevangen genomen. Na de oorlog waren er 3.800 priesters in Hongarije. Voordat de politie de bovengenoemde massa-arrestaties onder de clerus ging verrichten, was van 538 priesters met zekerheid bekend, dat zij vermoord, of gearresteerd of gedeporteerd werden.

Begin 1945 werd Mgr. Apor, de bisschop van Györ, vermoord door soldaten uit het rode leger, omdat hij weigerde de vrouwen uit te leveren, die bij hem haar toevlucht hadden gezocht. In 1946 werden de eerste aanvallen gericht tegen Kardinaal Mindszenty, de prins-primaat van Hongarije en aartsbisschop van Eсztergom.

In hetzelfde jaar stichtte de communistische regering een „Nationale Kerk". De pogingen in 1948 om het concordaat te vernieuwen tussen Hongarije en het Vaticaan, strandden op de onwillige houding van de Hongaarse regering.

Toen reeds verbleven er 250 priesters in de gevangenis. In December 1948 werd Kardinaal Mindszenty gearresteerd en tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. In 1949 namen de aanvallen tegen de Kerk steeds meer toe en werd het bezit van de Kerk geconfiskeerd. Een groep van 250 priesters werd gearresteerd, omdat zij de eed van trouw aan het communistisch bewind geweigerd hadden af te leggen. Ongeveer 80 priesters slaagden er in het land te ontvluchten.

Roemenië

In dit land zijn minstens 710 priesters het slachtoffer van de vervolgingen geworden. De Roemeense regering publiceerde in Augustus 1948 enige wetten, die de Kerk ernstig in haar vrijheid aantastten en die volkomen in strijd waren met het bestaande concordaat. Eén van deze wetten verbood o.a. aan de Katholieke Kerk in Roemenië relaties te onderhouden met personen in het buitenland, dus ook met het Vaticaan. Alle bisschoppen zijn gearresteerd en 700 priesters gedeporteerd. De regent van de Apostolische Nuntiatuur, Mgr. O'Hara is het land uitgezet.

Bulgarije

Ongeveer 120 priesters en religieuzen zijn gearresteerd of verbannen. In 1946 werd het godsdienstonderricht verboden; in 1947 volgden de kerkelijke organisaties. In 1949 werd het de Kerk verboden betrekkingen te onderhouden met het buitenland.

Joegoslavië

In totaal 1954 priesters werden door Tito's ambtenaren gearresteerd, vermoord of gedeporteerd. Onder hen bevindt zich ook de aartbisschop van Zagreb, Mgr. Stepinac, die onder beschuldiging van verraad in 1946 werd veroordeeld tot 16 jaar gevangenisstraf.

De campagne tegen de Kerk begon reeds direct in 1945. In 1946 waren alle katholieke kranten weggevaagd. De Katholieke Actie volgde nog in hetzelfde jaar. Begin 1947 was reeds de helft der 1916 parochies zonder herder. In dezelfde periode werden 186 priesters vermoord, 409 geestelijken ontvluchtten hun vaderland; 32 werden veroordeeld en ter dood gebracht en 85 in een gevangenis opgesloten. Op het einde van het jaar hadden nog slechts 400 parochies een priester ter beschikking. Een jaar later werden er wederom 300 priesters gearresteerd.

Albanië

Er zijn ongeveer 715 priesters gearresteerd of verbannen. De Kerk is machteloos en lamgeslagen, daar alle bisschoppen in de gevangenis vertoeven. De eerste vervolgingen begonnen reeds in 1945, toen de priesters van collaboratie met de vijand beschuldigd werden.

De Jezuieten en Franciscanen werden uit het land verbannen. Velen echter bleven in de gevangenis achter in 1945 en 1946. De executie van 12 priesters in het najaar van 1946 completeerde, praktisch gesproken, de liquidatie van de Kerk. In 1948 werden twee bisschoppen geëxecuteerd, terwijl de aartsbisschop van Durazzo tot 20 jaar cellulair werd veroordeeld.

Bovenstaande nuchtere opsomming van cijfers en feiten verbergt een geschiedenis, welke zo tragisch is als de wereld nog nimmer heeft gekend. Vele vervolgingen heeft de Kerk glorierijk doorstaan, doch geen was gekenmerkt door zulk een duivelse haat als deze.

GOLF EN FAMILLE. — De Bauers van Midland, Texas, de beroemdste „golfing" familie van Amerika. Papa „golft" voor zijn vak en de 16-jarige Marlene (links) en de 23-jarige Alice horen onder de top-candidaten voor het kampioenschap in het vijfde jaarlijkse Nationale Vrouwen Tournooi te Wichita, Kansas.

HOMEPLATE, — noemen de Amerikanen het doel waar zij bij honkbal hun ballen naar gooien. Deze heer, Yogi Berra schittert daar als een van de sterren van de New York Yankees. Maar er is nog een „Homeplate", waar hij thuis is en zijn zoon Larry profiteert van zijn bekwaamheid, al zegt zijn gezicht dat hij liever door moeder behandeld wordt.

De buitenlandse politiek van de Verenigde Staten

Washington — „Het Staatsdepartement heeft een publicatie onder de titel Onze buitenlandse politiek" het licht doen zien, waarin wordt verklaard dat de kern van de politiek van de V.S. in 1950 erin bestaat, te helpen „kracht-situaties" te scheppen in vele delen van de wereld, met de hoop, dat men t.z.t. met de Sovjet-Unie tot overeenstemming zal komen. President Truman heeft een voorwoord tot deze publicatie geschreven.

De essentie van de Amerikaanse buitenlandse politiek wordt verder in de publicatie gedefinieerd als het streven om „een vrije en onafhankelijke natie te blijven en andere volkeren te helpen onafhankelijkheid te bereiken en de vruchten der vrijheid te genieten."

Individuele vrijheid.

„Wij hechten het hoogste belang aan individuele vrijheid, aldus de publicatie, en wij willen onze vrijheid behouden. Wij zijn een vreedzaam volk en wij willen geen oorlogen of oorlogsdreiging. Wij hebben een betrekkelijk hoge levensstandaard. Wij willen die standaard verhogen, opdat iedereen in de V.S. de kans zal krijgen om een waardig en beveiligd leven te leiden. Wij zijn een vriendschappelijk gezind volk. Wij hebben geen traditionele vijanden en wij willen op goede voet staan met alle andere volkeren."

De factor van „totalitaire expansie" had echter de aandacht van Amerika gevestigd op „de noodzaak om de kracht van de vrije wereld te organiseren".

„Krachtsituaties".

De politiek van het scheppen van „kracht-situaties" houdt in, aldus de publicatie, actie voor uitvoering van het Handvest van de V.N., zodat de V.N. kan dienen als „machtig bolwerk van de vrede en afschrikking van agressie", actie voor het politiek aaneen smeden van de vrije naties en ontwikkeling van collectieve politiek voor een constructieve en dynamische vrede, economische actie om de vrije landen in staat te stellen te produceren, te handelen en voorspoed te genieten, actie om de zegeningen van de vrijheid duidelijk te doen worden aan alle mensen aan beide zijden van het „IJzeren Gordijn".

De opperste noodzaak om „kracht-situaties" te scheppen, was ook de basis van het doel van het Europees herstelprogram, van het program van wederzijdse bijstand voor de defensie en van het Punt Vier-programma" voor hulp aan verder te ontwikkelen gebieden.

De pogingen tot het bevorderen van de internationale veiligheid door middel van de V.N. waren belemmerd door niet-medewerking van de Sovjet-Unie en haar herhaalde schending van de geest en de letter van het Handvest".

Economische en militaire hulp.

„Communistische pressie" had geleid tot de Truman-leer, uitbreiding van de economische en militaire hulp aan Griekenland en Turkije, het Pact van Rio de Janeiro en het Noordatlantisch verdedigingssysteem.

In de afgelopen jaren hebben de V.S. zoveel zij konden bijstand verleend bij de geboorte van nieuwe naties, aldus de publicatie, en haar lidmaatschap van de V.N. krachtig gesteund.

In de Koreaanse kwestie was Amerika's doel de onafhankelijkheid van dat land te helpen herstellen en te bevorderen, dat de Koreanen een verenigd volk worden.

„De uiteindelijke bevrijding van China van vreemde overheersing" zal afhangen van „de wil van het Chinese volk en de volharding van de andere Aziatische volkeren in het opkomen voor hun onafhankelijkheid tegen communistische pressie, evenals van de hulp, welke de vrije wereld hun kan verstrekken", aldus de publicatie van het Staatsdepartement.

Landbouwkundig en Bodemkundig onderzoek op de Bovenwinden.

Het Welvaartsplanbureau, uitgaande van de gedachte dat zijner tijd de Bovenwindse eilanden niet meer terug zullen kunnen vallen op de olie-industriën, heeft plannen in studie om de eilanden tot economische en sociale ontwikkeling te brengen. Immers, thans heeft het merendeel van de valide werkkrachten zijn broodwinning op Curaçao en Aruba, doch zal bij eventuele terugkeer naar de Bovenwindse eilanden in zijn onderhoud moeten kunnen voorzien. In samenwerking met het „Voorlichtingsinstituut voor het Welvaartsplan Nederlandse Antillen", te Amsterdam, worden bovengenoemde plannen opgesteld.

Beide instanties hebben zich de vraag gesteld, welke natuurlijke bestaansbronnen er op deze eilanden zijn en welke technische en algemene hulp de bevolking zal moeten worden gegeven om deze bestaansbronnen te benutten.

Geologisch werd door Dr. J. H. Westermann in zijn „Overzicht van de Geologische en Mijnbouwkundige Kennis der Nederlandse Antillen" vastgesteld, dat er voor de Bovenwindse eilanden van de mijnbouw weinig valt te verwachten.

Voor wat de visserij betreft heeft het Welvaartsplanbureau aan het Gouvernement enkele voorstellen gedaan, die echter nog geen practisch resultaat hebben opgeleverd. Wellicht geeft de Saba-bank mogelijkheden om de visserij te beoefenen.

Landbouw, Toerisme en Klein-Industrie zullen in hoofdzaak de bestaansbronnen moeten zijn voor de bewoners van de Bovenwindse eilanden.

Eén van de belangrijkste problemen bij het beschouwen van deze mogelijkheden vormt de onderlinge verbinding tussen deze eilanden en de verbinding met andere markten, waaronder ook die van Curaçao en Aruba.

Voor wat betreft de Landbouw doen zich de volgende vragen voor. Hoeveel voor de Landbouw bruikbare grond is er aanwezig? Waar liggen deze gronden en welke gewassen zou men daar gezien de Bodemgesteldheid en de Watervoorziening, met goed resultaat kunnen verbouwen? Deze vragen liggen op het terrein van onderzoek van Bodemkundigen en Landbouwkundigen. Buitendien zou men zich de vraag moeten stellen, wie de gronden het best kunnen bewerken. Een Socioloog zou dit probleem nader moeten onderzoeken.

In verband met het bovenstaande heeft Ir. A. P. van Vlies het Landbouwkundig gedeelte bekeken en is thans Ir. J. S. Veenenbos voor het Welvaartsplan uit Nederland gekomen, teneinde de Bodemkundige vraagstukken nader te belichten.

Het is van belang zich bij dit onderzoek te spiegelen aan de ervaring op de omringende landen opgedaan. De sociale toestanden liggen daar wellswaar anders, doch juist daarom moet men op het gebied van het inventariseren en het realiseren van de mogelijkheden veel leren.

Dr. Ir. J. S. Veenenbos gaat daarom bij de Soil Survey en de Soil Conservation Service in Puerto Rico de diverse problemen ter voorbereiding gaan bestuderen.

Belangrijk voor elk gebruik van de bodem is te weten welke gronden beschikbaar zullen zijn en welke niet. De veelal zeer ingewikkelde bezitsverhoudingen leveren wat dit betreft grote moeilijkheden op, omdat kadastrale gegevens van deze eilanden nog ontbreken.

Hij verdween achter het ijzeren gordijn

's-Gravenhage. — Naar aanleiding van berichten over wegvoeren naar de Sovjet-Unie van een Russische 17-jarige jongen verneemt het ANP het volgende:

Kortgeleden wendde de Russische ambassade te 's Gravenhage zich tot het departement van buitenlandse zaken met het verzoek een persoon van Russische nationaliteit, zekere Miroshnik, te Amsterdam woonachtig, onder te brengen in het repatrientenhuis aan de Nieuwe Uitleg in Den Haag. Dit huis is o.m. ingericht voor het tijdelijk verblijf van personen van Russische nationaliteit, die naar Rusland wensen te repatriëren.

Zoals bekend, verleent de Nederlandse regering hiertoe steeds alle medewerking, mits het vertrek vrijwillig geschiedt. Tot deze onderbrenging in het repatriantenhuis gaf het departement toestemming, waarop informaties werden ingewonnen naar de antecedenten van de persoon in kwestie. Deze bleek toen te zijn een 17-jarige jongeman, wiens moeder een Russin is, die na de oorlog uit Duitsland naar Nederland is gekomen met een Nederlander. Deze personen zijn thans te Amsterdam woonachtig.

Het bleek na enige dagen, dat de jongen nimmer in het repatriantenhuis gekomen is. Het nemen inlichtingen vroeg bij de Russische ambassade, werd geantwoord, dat de jongen juist de dag per vliegtuig naar Praag was vertrokken.

De Nederlandse politie te Schiphol, die de paspoorten van de reizigers naziet, had de papieren in orde bevonden en kon toen niet vermoeden, dat over dit vertrek enige moeilijkheden zouden rijzen, aangezien de jongeman geheel vrijwillig is vertrokken naar zijn vader in de Sovjet-Unie, wiens adres hij opgaf.

'S-Gravenhage. — Op 23 October

TWEE FREGATTEN

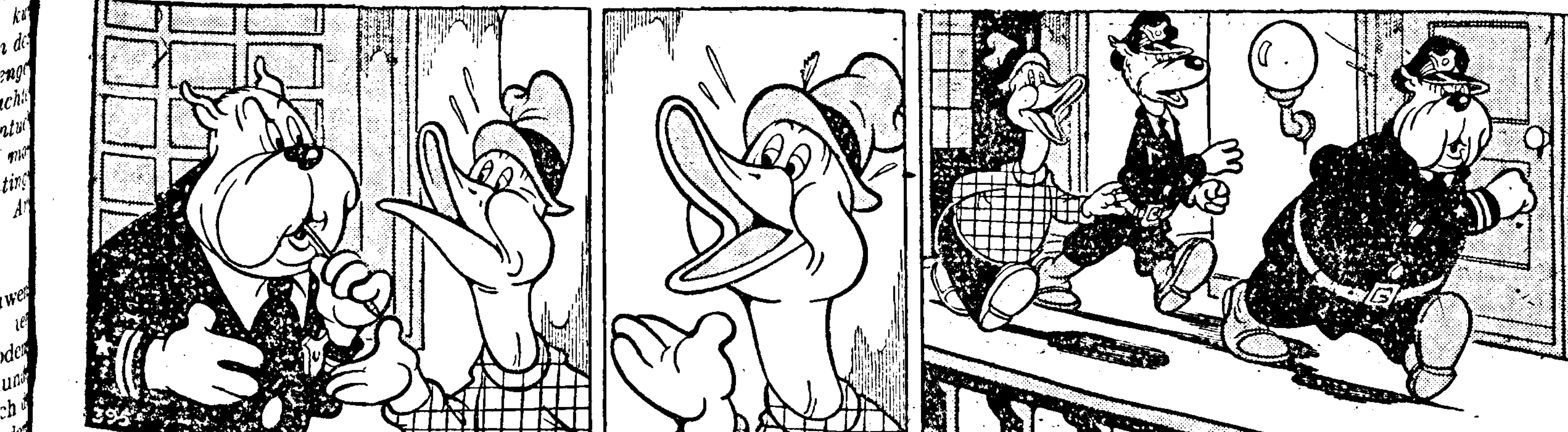
zullen opnieuw twee Amerikaanse fregatten aan de Nederlandse marine worden overgedragen, zo is in Den Haag officieel meegedeeld. Zij zullen de naam krijgen van „Van Ewijck" en „Dubois".

EEN BABY-NIJLPAARD, — van 26 pond en een luchtreiziger bovendien Sonia Cramer, de stewardess, die hem een gezellige overtocht bezorgen moest, klopt hem ter kennismaking op zijn rug. Hij komt van Freetown, Sierra Leone, Africa en is op weg naar de diergaarde van Edinburgh.

732

Tom Poes en de groeigroeiers

„Wat moet dat?" bulderde de commissaris. „Dat loopt hier maar in en uit! Wat moet dat?"

„Ik loop alleen maar in!" zei Wammes Waggel. „Ik wens mij te beklagen!"

„Klaag dan maar!" zei Bulle Bas zuchtend. „Wat is er aan de hand?"

„O, de hand is in orde, hihihi!" zei Wammes. „Het zijn meer de wormen die niet in orde zijn".

„Wat wormen!" snauwde de ongeduldige politieman. „Wel, zegde Wammes uit, „ik vang vissen. Dat mag toch? Ik vang vissen en die verkoop ik dan weer. En dan vang ik nieuwe vissen en die verkoop ik dan ook en dan vang ik ......"

„Verder!" bulderde Bulle Bas.

„Ik vang dus vissen!" hernam Wammes Waggel. „En om die te vangen, vang ik eerst wormen. Dat hoort zo, ziet U? Voor het aas! En vanavond ving ik ook wormen. Maar toen ik goed keek, zag ik, dat het geen gewone wormen waren. Ze leken me wat groot van maat".

„Groot?" riep de commissaris, die nu belang in de zaak begon te stellen.

„Hoe groot?"

„Een centimeter of twee honderd!" zei Wammes. „Ik vond het niet leukjes meer! Ik ving dus een nieuwe en die was nog groter. En nu wilde ik maar zeggen, dat ik het geen werk vind, dat heer Bommel al mijn wormen zo groot maakt!"

„Heer Bommel!?" loeide Bulle Bas.

„Ja," zei Wammes. „Ik vang mijn wormen altijd in zijn tuin!"

„Volg me!" commandeerde de commissaris. „We gaan naar Bommelstein!"

Hoe de voetbal op Aruba rolde

Sport-Correspondent

Er resten nog enige wedstrijden voor de competitie van de A.V.B. Reeds zijn van enige klassen de kampioenen bekend. In de Overgangsklasse komt deze eer toe aan het Sportieve Jong Aruba van Noord terwijl de stoere ploeg van Santa Cruz de „Trappers" zich ongeslagen kampioen van de B.-klasse mogen noemen. In de reserveklasse gelukte het aan de reserves van Jong Santa Cruz om beslag te leggen op de begeerde titel, terwijl het aan de junioren van Lafama gelukte de Arubaanse Juniorentitel te Savoneta te behouden. Aan al deze ploegen bieden wij van af deze plaats onze hartelijke gelukwensen aan en spreken daarbij de hoop uit, dat zij allen dit kampioenschap waardig mogen blijken te zijn.

Zo wij mochten vernemen ligt het in de bedoeling van het A.V.B. bestuur om na de competitie, evenals het vorige jaar is geschied, wederom voor alle klassen een knock-out competitie te organiseren, waarvoor dan weder enige prachtige prijzen beschikbaar zullen worden gesteld. De voetbal zal dan weder het hele jaar door kunnen blijven rollen.

JONG SANTA CRUZ WINT OP HET NIPPERTJE

De wedstrijd in de Overgangsklasse, welke Zaterdagmiddag tussen Marijke en Jong Santa Cruz in het Wilhelminasportpark plaats vond, is door Jong Santa Cruz op het nippertje gewonnen. Zowel voor als na de rust hebben de toeschouwers kunnen genieten van een aardige sportieve wedstrijd. Het gelukte Jong Santa Cruz voor de rust twee doelpunten te scoren, terwijl een der Marijke spelers, met een goed gericht schot, de Santa Cruz keeper het nakijken geeft.

Na de rust is het Marijke dat het eerste de aanval opent en binnen tien minuten de stand op gelijke voet weet te brengen 2—2. Dan volgt geruime tijd een gelijkopgaande strijd waarbij van beide kanten de fout wordt gemaakt, teveel door het midden te spelen. Ongeveer 12 minuten voor het einde een snelle aanval van Jong Santa Cruz, een hard schot volgt en het is 3—2. Wel zag de keeper nog kans de bal te stoppen, doch volgens de scheidsrechter was de bal de doellijn gepasseerd. De laatste minuten is Marijke gevaarlijk in de aanval, doch het schot van de gelijkmaker blijft uit en als scheidsrechter Schenker even later voor de laatste maal fluit, heeft Jong Santa Cruz deze aardige strijd op het nippertje gewonnen.

TRAPPERS ONGESLAGEN KAMPIOEN DER B-KLASSE

Het was Trappers dat Zaterdagmiddag korte metten maakte met S.C.A. In een eenzijdige wedstrijd toonde Trappers haar meerderheid aan de Sport Club Aruba. De rust ging in met een 4—0 Trappers-voorsprong, terwijl in de tweede helft eenzelfde aantal doelpunten door de voorhoede van Trappers werd gefabriceerd. De Trappers wonnen deze wedstrijd met 8—0 en terwijl dit haar laatste wedstrijd van dit competitiejaar voor de competitie is, kunnen zij zich thans ongeslagen kampioen der B-klasse noemen. Van harte gefeliciteerd, heren van Trappers.

DE RESERVES VAN BUBALI SPELEN GELIJK TEGEN DIE VAN POVA

De Zaterdagmiddag op het Jong Aruba terrein gespeelde wedstrijd tussen de reservisten van Bubali en Pova is in een gelijkspel 1—1 geëindigd. Het geheel was een aardige sportieve gelijkopgaande strijd welke door scheidsrechter Carillo goed werd geleid.

JONG ARUBA KAMPIOEN DER OVERGANGSKLASSE GELIJKSPEL TEGEN LAFAMA

De bezoekers bij de wedstrijd Jong Aruba tegen Lafama hebben genoten van een faire en spannende strijd welke tenslotte in een gelijkspel eindigde. Als scheidsrechter Loefstok de elftallen in het veld fluit verschijnen beide ploegen in haar sterkste opstelling.

Onmiddellijk na het beginsignaal ontwikkelt zich een snel en open spel. Beide ploegen geven elkaar weinig toe. De aanvallen van Jong Aruba zijn door hun snelheid iets gevaarlijker dan die van Lafama. Het spel geeft momenten te zien welke niets voor A-klasse spel onder doet. Het was voor de overgangsklasse voetbal van de beste soort. De rust gaat in met een 2—1 voorsprong voor Jong Aruba.

Na de rust aanvankelijk hetzelfde open spel. Lafama zet er alles op om de achterstand in te halen, terwijl Jong Aruba haar kans op het kampioenschap wil behouden. Een gelijkspel is voldoende om de roodwitten het kampioenschap te bezorgen. De keeper van Jong Aruba krijgt tegen het einde nog heel wat werk te verzetten. Ongeveer 10 minuten voor het einde denken wij de gelijkmaker te zien, doch de doelman weet vallende de hard ingeschoten bal weg te stompen. De druk op het Jong Arubadoel blijft aanhouden. Er zijn nog drie minuten te spelen, als de Lafamavoorhoede keurig doorbreekt. De J.A.-keeper loopt uit en wordt gepasseerd. Een schot van links, doch de bal wordt uit het doel gehouden, doch door een der J.A. spelers met de hand. Strafschop en even later ligt de gelijkmaker in de touwen. 2—2. In deze stand komt geen verandering meer en als het fluitje voor de laatste maal klinkt is Jong Aruba kampioen van de Overgangsklasse.

Proficiat, mannen van de Noord.

POVA WINT VAN EEN MET INVALLERS SPELEND R.C.N.

In een matige wedstrijd heeft Pova Zondagmiddag met 4—0 van een met verschillende invallers spelende R.C.N. gewonnen. Door deze overwinning is Pova weder een plaats hoger op de ranglijst gestegen en voor degradatiegevaar bestaat geen vrees meer.

DE LAATSTE WEDSTRIJD IN DE JUNIORENKLASSE WERD DOOR ESTRELLA GEWONNEN

Zondagmiddag werd in het Wilhelminasportpark de laatste competitiewedstrijd gespeeld in de Arubaanse jeugd of **toekomstklasse.** De beide jeugdploegen van Jong Aruba en Estrella ontmoetten elkaar. Het is een heel aardige wedstrijd geworden waarbij Estrella met 3—1 won. Een verheugend feit is het dat de Aruba Voetbalbond twee jaar geleden met het invoeren van deze jeugdklasse is begonnen. Reeds thans zijn de vruchten hiervan te zien. Geleidelijk werd het spelpeil in deze klasse opgevoerd, terwijl de wedstrijden steeds in de beste harmonie verliepen.

Het is dan ook te hopen dat deze jeugdwedstrijden nog op grotere schaal gaan plaats vinden. Mogelijk dat op de verschillende scholen nog meer overgegaan wordt tot het vormen van jeugdelftallen.

Zo wij hebben vernomen ligt het in de bedoeling van het bestuur van de A.V.B. om zo spoedig mogelijk na de competitie naast de jaarlijkse knock-outwedstrijden een serie jeugdwedstrijden te organiseren waarvoor dan enige aardige prijzen beschikbaar gesteld zullen worden.

WORDT THANS EEN BEGIN GEMAAKT MET DE BOUW VAN HET SPORTSTADION?

Zo wij hebben vernomen heeft de NABLO thans de door het Gouvernement van de Nederlandse Antillen bestemde 40.000 gulden, **als eerste termijn** voor de bouw van een groot sportcentrum op Aruba, overgemaakt.

Het is voor de sport en de lichamelijke opvoeding van de Arubaanse jeugd te hopen dat binnen afzienbare tijd een begin gemaakt wordt met de bouw van het zo veel besproken Sportstadion.

De loterij ten bate van de bouw van dit Stadion heeft nog geen plaats gevonden. Tot heden kan een ieder die hier nog de helpende hand wil bieden zulks doen door een of meerdere loten te kopen. U helpt daarmede de jeugd en hebt tevens kans een van de 37 prachtige prijzen te winnen. De trekkingsdatum is vastgesteld op 20 December a.s.

STATENVERKIEZING.

De candidaatstelling voor de verkiezing van leden van de Staten zal plaats hebben op Maandag, de 30ste October 1950.

Op die dag kunnen van 9 a.m. tot 4 p.m. bij ondergetekende, op het Gezaghebberskantoor, lijsten van candidaten worden ingeleverd.

Iedere candidatenlijst moet ondertekend zijn door ten minste 25 kiezers, die voorkomen op de kiezerslijst 1950 van het eiland Aruba.

De inlevering moet persoonlijk geschieden door een der ondertekenaars.

Eenzelfde kiezer mag niet meer dan een lijst ondertekenen.

Eenzelfde candidaat mag niet voorkomen op meer dan één van de lijsten, ingeleverd in dezelfde kieskring.

Bij de candidatenlijst moeten worden overgelegd de verklaringen van de candidaten dat zij bewilligen in hun candidaatstelling op de lijst en een of meer verklaringen van een der autoriteiten genoemd in het zesde lid van art. 5 van het Kiesreglement, waaruit blijkt, dat de candidaat of candidaten voorkomen op de kiezerslijst 1950 van een der eilanden.

De ingeleverde lijsten worden onverwijld op het Bevolkingsbureau voor een ieder ter inzage nedergelegd.

De Voorzitter van het Hoofdstembureau
in de kieskring Aruba,
L. C. Kwartsz.

WERELDNIEUWS

ROND DE DUITSE HERBEWAPENING

München, — De West-Duitse sociaal-democratische leider, dr. Carlo Schmidt, verklaarde op een partij-bijeenkomst te Munchen; „Wij zeggen „neen" tegen de herbewapening van West-Duitsland, omdat de verdediging van West-Europa bij de huidige verdeling van de militaire macht niets anders is dan dilettantisme". De sociaal-democraten zullen alleen hun goedkeuring aan de herbewapening van West-Duitsland hechten, indien en wanneer wij hier voldoende militaire macht zien, welke Russische agressie kan weerstaan. Er is maar één oplossing: de Verenigde Staten moeten de grootst mogelijke strijdmacht in Europa concentreren. Indien het Westen sterk genoeg is om de eerste aanval aan de Elbe op te vangen en de tweede slag te leveren aan de andere kant van de Weichsel (thans in Polen), is de sociaal-democratische partij bereid het Duitse volk aan te bevelen bij te dragen tot de verdediging van de Westerse wereld. Niets kan gedaan worden zonder de goedkeuring van de socialistische partij, aldus Schmidt.

Guy Mollet, de secretaris-generaal van de Franse socialistische partij en minister van aangelegenheden betreffende de Raad van Europa, verklaarde op een bijeenkomst van het Comité der Internationale Socialistische Conferentie (Comisco) te Parijs:

„Wij willen Duitse deelneming aan de Europese defensie alleen aanvaarden, indien deze een onderdeel wordt van een Europees leger, maar de Europese eenheid moet eerst een feit worden, voordat een Europees leger kan worden georganiseerd". De Comisco heeft geen beslissing genomen over de kwestie van de Duitse herbewapening.

De Comisco beval aan, dat een studiegroep in December te Londen bijeenkomt om de kwestie verder te bestuderen. In deze groep zitten afgevaardigden van Frankrijk, Engeland, België, Nederland en Duitsland.

WAAR DE ROMEINEN HUN BAD NAMEN

Angers. — Werklieden hebben te Angers de overblijfselen van een Romeins aquaduct en van een badinrichting gevonden, daterende uit de, 3e of 4e eeuw. Ongeveer 60 meter van het aquaduct loopt over pijlers. Aan het ondereinde bevinden zich twee badgelegenheden, die de vorm van een halve cirkel hebben.

NIET SPRINGEN EN NIET RIJDEN

Londen. — In Zuid-Australië zijn de treinen tegengehouden door zwermen sprinkhanen. De rails zijn door een dikke laag sprinkhanen bezet, zodat de locomotieven slipten. Een machinist verklaarde een zwerm van ongeveer 10 km2 te hebben gezien.

NEERGESTORT.

Londen — Een Dakota van de British European Airways, die uit Londen naar Schotland was vertrokken, maar wegens motorstoring moest terugkeren, is Dinsdag ten Noorden van Londen neergestort en in brand gevlogen. Drie en twintig passagiers en vijf leden van de bemanning werden gedood; er is één overlevende.

CHURCHILL HEEFT DIKKE VINGERS

Londen. — Men heeft de maat genomen van Winston Churchills ringvinger, voor de gouden ring met de Minerva-kop, welke op 10 October aan zijn rechterhand werd gestoken bij zijn promotie tot doctor in de philosophie aan de universiteit van Kopenhagen. De omtrek van de ring is 7½ cm, aldus weet de „Manchester Guardian" te melden.

Nederland verwierf de zes grootste fileermachines ter wereld

IJmuiden — In Maart van het volgend jaar zal de gehele Nederlandse visserij kunnen beschikken over een van de zes grootste fileermachines ter wereld, dezelfde die op de visserij-jaarbeurs deze zomer te Bremerhaven zoveel belangstelling trok.

De uitvinder-constructeur van dit ingenieuze apparaat, dat 20 grote vissen (tot 8 kg.) in enkele minuten verandert tot panklare filet, heeft zijn machine namelijk slechts in huur afgestaan, op voorwaarde, dat het gehele Nederlandse visserijbedrijf, de binnenvisserij incluis, van de vinding zou profiteren. Er worden er slechts 6 van in serie gemaakt.

In principe werd tot de huur van de machine besloten door een nieuwe combinatie van handelaren en reders, die de export van de Nederlandse vis wil verstevigen. Zij zal met deze machine de nationale visserij een voorsprong geven op verscheidene van de omliggende landen.

PRINS BERNHARD NAAR HET ZUIDEN.

Soestdijk — Prins Bernhard, die kort geleden een lichte operatie onderging, is naar de Middellandse Zee vertrokken, vergezeld van zijn lijfarts, dr. Nieboer, zo wordt door het Hof medegedeeld. De Prins zal Woensdag terugkeren.

VOOR NOODGEVALLEN.

's-Gravenhage — Bij Koninklijk Besluit werden vandaag aan minister-president Drees speciale bevoegdheden toegekend, waardoor hij in noodgevallen voor elke minister in het kabinet kan optreden, indien de betrokken minister onbereikbaar is.

LAATSTE PARADE.

's-Gravenhage — Het Nederlandse detachement voor de V.N.-troepen in Korea heeft vandaag alhier zijn laatste openbare parade gehouden, toen het als onderdeel van de viering van V.N.-Dag door de stad marcheerde. De manschappen werden op het Plein toegesproken door minister-president Drees, die hun de verantwoordelijkheid uiteenzette, die zij op zich hadden genomen.

AARDBEVING WAARGENOMEN.

's-Gravenhage — De seismografen van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut in De Bilt hebben gistermiddag een zeer zware aardschok geregistreerd, waarvan het epicentrum ongeveer 9300 km. verwijderd was en waarschijnlijk aan de Westkust van Midden-Amerika.

TIJGERHAAI NAAR DE WEST.

's-Gravenhage — In de tweede helft van Januari vertrekt de onderzeeboot „Tijgerhaai" onder bevel van de luitenant-ter-zee der tweede klasse J. van Nieuwenhuizen voor een oefenreis naar de West. In de tweede helft van April wordt het schip terug verwacht. Twee assistenten van prof. dr. F. A. Vening Meinesz, de bekende hoofddirecteur van het K.N.M.I. te De Bilt, ir. G. J. Bruins, en dr. R. Dorrestein, maken de reis mee om zwaartekrachtmetingen te verrichten.

INDONESISCHE NIEUW GUINEA-COMMISSIE.

Djakarta — De Indonesische parlementscommissie voor Nieuw Guinea zal 28 October per vliegtuig naar Nederland vertrekken.

VOOR KENNISGEVING AANGENOMEN.

's-Gravenhage — Overeenkomstig de conclusie in het verslag van de Westindische Commissie heeft de Tweede Kamer voor kennisgeving aangenomen: de derde en vierde aanvulling van het werkplan van het Welvaartsfonds Suriname, het rapport van de Aruba-commissie, het verslag van het Welvaartsfonds Suriname over 1947—48, het Surinaamse verslag 1945, de tweede en derde wijziging van de begroting van het Welvaartsfonds voor het dienstjaar 1949, de begroting 1950 van dat fonds en het verslag over 1949 van hetzelfde fonds, zomede het Surinaams verslag 1946.

Vierde Westindische Conferentie vergadert de volgende maand op Curacao

De Westindische Conferentie, de eerste internationale conferentie waaraan vertegenwoordigers van niet-souvereine gebiedsdelen deelnemen, zal hare vierde bijeenkomst op 27 November op Curaçao openen. De delegaties van de Franse Antilliaanse departementen en de Britse, Nederlandse en Amerikaanse gebiedsdelen zullen tot 10 December de problemen van het gebied bespreken, op welke dag men verwacht de vergaderingen te beëindigen. Ditmaal zullen de landbouwkundige problemen van het gebied worden besproken. In 1948 werden op de Derde Westindische Conferentie de industriële problemen onder de loupe genomen.

De Westindische Conferentie werd voor de eerste maal in 1944 door de Anglo-Amerikaanse Caraibische Commissie bijeengeroepen. Hare functies houden een systeem in van regelmatig overleg van locale vertegenwoordigers inzake onderwerpen van gezamenlijk belang; in het bijzonder de sociale en economische onderwerpen.

Twee Amerikaanse gebiedsdelen (Puerto Rico en de Maagdeneilanden) en acht Britse koloniën (Bahamas, Barbados, Brits Guyana, Brits Honduras, Jamaica, de Boven- en Benedenwindse eilanden en Trinidad) waren in 1944 op de eerste conferentie op Barbados vertegenwoordigd. Met de toetreding van Frankrijk en Nederland tot de Caraibische Commissie, had de Tweede Conferenie op St. Thomas (Amerikaanse Maagdeneilanden) in 1946 ook vertegenwoordigers van Martinique, Guadeloupe, Frans Guyana, Suriname en Curaçao.

Elk gebiedsdeel heeft het recht twee gedelegeerden af te vaardigen en zoveel adviseurs als het nodig acht. Leden van de Caraibische Commissie en adviseurs van de moederlanden mogen ook aanwezig zijn. De Commissie kan voorts waarnemers uitnodigen, doch alleen de gedelegeerden van de gebiedsdelen mogen stemmen. De vergaderingen staan onder het voorzitterschap van de mede-voorzitter van de nationale sectie van de Caraibische Commissie, in wiens gebiedsdeel de Conferentie gehouden wordt. De Voorzitter van de Curaçaose Conferentie zal daarom Z.E. Charles H. Daubanton, Nederlands Mede - Voorzitter, zijn.

Terwijl de Conferentie zelf de finale decisie omtrent de inhoud van de agenda heeft, wordt van te voren een voorlopige agenda samengesteld, die onder alle geïnteresseerde partijen in circulatie gebracht wordt door de Caraibische Commissie en wel drie maanden vóór de opening van de Conferentie.

Men was van mening, dat de Tweede Conferentie op St. Thomas te veel onderwerpen trachtte te behandelen, die niet voldoende besproken konden worden in de 3 weken tijd, die de conferentie duurde en voorts ook niet effectief behandeld konden worden door de deelnemende Gouvernementen in de perioden van twee jaar tussen de conferenties.

Met voorbehoud van algemene besprekingen inzake alle onderwerpen die besproken geworden zijn op de laatste Conferentie en die bij de bestudering van het rapport van de Secretaris Generaal ter sprake kunnen worden gebracht, heeft de voorlopige agenda voor de komende conferentie, evenals die te Guadeloupe, op één enkel onderwerp de nadruk gelegd namelijk de landbouwkundige problemen van het Caraibisch gebied. Men verwacht, dat de conferentie zich op dit onderwerp zal toeleggen en slechts andere zaken daarmede verband houdende zal bespreken.

De Conferentie beslist zelf over de definitieve agenda voor de vergaderingen, doch om de gedelegeerden te helpen, is er een voorlopige agenda opgemaakt. Er wordt voorgesteld de landbouwproblemen onder de volgende hoofden in bespreking te brengen.

1) De belangrijkheid van de landbouw in de Caraibische economie met betrekking tot de wereldmarkt.

2) Beheer van Boerenbedrijven (I) Bodemconservering en vruchtbaarheid; (II) Watercontrole; (III) Veehouderij; (IV) Soorten Landbouwbedrijven.

3) Sociale zorg op het platteland; (I) Pachtgronden; (II) Vestiging op het platteland; (III) Huisvesting op het platteland, inbegrepen plattelands genoegens en drinkwatervoorziening; (IV) Buitendiensten; (V) Algemeen plattelandsonderwijs; (VI) Cooperatie.

4) Landbouwcrediet.

5) Verkoop problemen.

6) Arbeid in en Mechanisatie van de Landbouw.

7) Landbouwresearch.

Op aanbeveling van de Derde Westindische Conferentie zijn stukken op deze gebieden opgemaakt door deskundigen en deze zullen aan de Conferentie voor overweging worden aangeboden.

Ons feuilleton

Verschrikking in Huize Bryton

Tegelijkertijd verkreeg zijn gelaat een lichtelijk harde uitdrukking — zijn half geamuseerde, half misnoegde houding maakte plaats voor werkelijke kwaadheid.

— Blake, herhaalde hij. — U zei Blake, nietwaar? Ik denk, dat ik U nu herken, mijnheer Blake; uw foto is meermalen in de nieuwsbladen verschenen. Journalist, nietwaar? Wilt U zo vriendelijk zijn, mijnheer Sexton Blake, om mij de reden op te geven voor deze onbeschaamde misleiding? Mag ik U vragen, waarom U naar huize Bryton gekomen bent als —?

— Ik bied U mijn welgemeende verontschuldigingen aan, kapitein Belsham, zei Blake beleefd. — Maar te mijner verdediging zult U mij wel willen toestaan uw bewering te weerleggen. Ik heb mij niet als journalist uitgegeven. Ik gaf de butler mijn naam op — mijn juiste naam —, maar ik ben bang dat juffrouw Caryll een verkeerde gevolgtrekking gemaakt heeft—.

— Dat is slechts haarkloverij, onderbrak kapitein Belsham hem op korte toon. — Waarom heeft U juffrouw Caryll niet op haar vergissing gewezen?

— Omdat ik, openhartig gesproken, bang was, dat de jonge dame er tegen op zou komen om mijn vragen met betrekking tot haar oom te beantwoorden, antwoordde Blake.

— Dus, met andere woorden, U heeft zich met behulp van een voorwendsel toegang verschaft, waarna U met opzet getracht heeft juffrouw Caryll en mij op een dwaalspoor te brengen, voegde kapitein Belsham hem met stijgende woede toe.

— Ik heb altijd aangenomen, mijnheer Blake, dat uw methoden van beter gehalte waren. Ik zie evenwel in, dat ik mij daarin vergist heb. U verschilt in het geheel niet van die goedkope privé-detectives, die men overal voor een paar shillings per uur kan huren. Ik wens dan ook de reden van deze geweldige onbeschaamdheid te vernemen!

Hij bemerkte eensklaps, dat Blake naast hem heen keek en zag, toen hij zich omkeerde, dat juffrouw Caryll terug gekomen was. Het meisje keek verwonderd en zelfs enigszins gealarmeerd toe.

— Schort er iets aan? — vroeg zij, terwijl zij de kapitein een koele blik schonk. — Heb je vergeten, dat je oom boven ligt en met de dood worstelt? De dokter heeft ons ten strengste verboden hardop te spreken, Hubert.

De kapitein werd iets kalmer.

— Het spijt mij, zei hij afgemeten. — Ik was echter opgewonden — en met reden. Deze man is geen journalist, Ann. Het is Blake — Sexton Blake, de detective.

Het gezicht van Ann klaarde op.

— Natuurlijk, antwoordde zij. — Ik dacht al dat uw gelaat mij bekend voorkwam, mijnheer Blake. Werkelijk, Hubert, ik vind je houding zeer vreemd.

— Kapitein Belsham heeft inderdaad reden om ontevreden op mij te zijn, juffrouw Caryll, merkte Blake nederig op. — Nu ik evenwel mijn verontschuldigingen aangeboden heb, zou ik U gaarne de verzekering geven, dat het allerminst in mijn bedoeling gelegen heeft U te bedriegen.

— Daar ben ik van overtuigd, zei het meisje.

— Dank U. Ik hoop dat U mij even zult toestaan de zaak, die werkelijk niet veel op het lijf heeft, uit te leggen, hernam Blake volkomen op zijn gemak.

— U zult mij moeten toestaan dat zelf te beoordelen, zei Belsham, die nog steeds zeer kwaad was. — Het zou mij ongetwijfeld genoegen gedaan hebben, mijnheer Blake, om een bekend man als U in dit huis te ontvangen, maar door uw wijze van handelen vrees ik dat U mij dat genoegen ontzegd hebt. Ik kan mij absoluut geen reden indenken, waarom U, een detective, naar Huize Bryton zoudt komen om achterbakse onderzoekingen te verrichten.

— Het is misschien jammer, dat alle bekendheid, die mijn deel is, verbonden is aan mijn werkzaamheden als criminoloog, merkte Blake met een spijtig schouderophalen op. Wellicht is het U bekend — en misschien ook niet — kapitein Belsham, dat ik medisch volkomen bevoegd ben?

— Daar wist ik niets van, antwoordde de kapitein verwonderd.

— Desniettegenstaande is het een feit, hoewel ik niet practiseer, vervolgde Blake op kalme toon. — Een gedeelte van mijn leven — en geen gering gedeelte — breng ik door in mijn laboratorium. Ik ben er zeker van, dat het U wellicht niet te zeer zal verrassen, indien ik U vermeld dat de afwijkingen van het brein mijn speciale belangstelling bezitten. Met het oog op de ziekte van de Lord ben ik niet in consult geroepen, zodat het inderdaad een onbeschaamdheid geweest zou zijn indien ik mij naar voren gedrongen had. Het zou ook tegen elke medische etiquette ingedruist hebben. Onder deze omstandigheden, en ten zeerste geïntrigeerd zijnde door de geheimzinnige aard van de ziekte van de Lord, heb ik mij op goed geluk af hierheen begeven om zo mogelijk uit de eerste hand meer te vernemen dan de nieuwsbladen mochten vermelden.

Het gelaat van kapitein Belsham klaarde enigszins op.

— Wellicht noemt U het verhaal verwaand, en misschien hebt U gelijk, vervolgde Blake. — maar met enige trots mag ik verklaren, dat ik ten opzichte van het menselijk brein goed onderlegd ben. Gedurende lange jaren heeft dit onderwerp een studie-object voor mij uitgemaakt.

— Het is niet nodig nog meer te zeggen, verzekerde Ann hem op haastige toon. — Ik ben er volkomen van overtuigd, dat de redenen van uw komst volstrekt eerlijk en recht door zee waren. Ongetwijfeld is kapitein Belsham van dezelfde mening. Wij zijn U dankbaar voor uw vriendelijke bedoelingen en voor de wenk, dat U ons misschien van dienst zult kunnen zijn.

Blake maakte een buiging.

— Dank U zeer, miss Caryll, zei hij.

— Dat maakt natuurlijk een groot verschil en het spijt mij, dat U dat niet eerder gezegd hebt, hernam kapitein Belsham op zijn vroegere beleefde toon. — Het is jammer, dat er een misverstand tussen ons geheerst heeft, mijnheer Blake. Peinzend hield hij even op. — Toch zie ik niet in, hoe wij uw medische kennis zouden kunnen benutten, ging hij voort. — Per slot van rekening bent U geen practiserend arts, zodat ik ten zeerste betwijfel of Sir Basil zelfs in een consult zou toestemmen.

— Ik weet wel iets van Sir Basil af en ik ben geneigd U dit toe te geven, merkte Blake droogjes op.

— Ja, het is een eigenaardige oude knaap; zeer gevoelig op het punt van professionele etiquette, zei de kapitein. — Het is evenwel een brillant geneesheer, mijnheer Blake — de beste hersenspecialist, geloof ik, ter wereld. Zelfs hij kan ons echter niet veel hoop geven.

Thans, nu alle misverstand was opgehelderd, was Blake in staat verder vragen te stellen. Hij koesterde de zwakke hoop en Ann liet zich in die richting iets ontvallen, dat 't hem toegestaan zou worden de patiënt te zien. Kapitein Belsham hield evenwel voet bij stuk. Hij was bereidwillig genoeg om Blake de bekende details omtrent de ziekte van Lord Bryton mede te delen, maar verder ging hij niet. Blijkbaar was hij bang om met Dr. Westerham of Sir Basil Strickland in conflict te komen.

Nadat Blake nogmaals zijn verontschuldigingen aangeboden had, nam hij na korte tijd afscheid. Hij voelde zich ten zeerste opgelucht en was blij, dat hij thans met open vizier streed. Ann, tenminste, was tevreden gesteld. Van kapitein Belsham was Blake daarentegen niet zo zeker.

Hij was echter ten zeerste opgetogen over de resultaten van zijn bezoek. Hij had evenwel nog geen twintig meter langs het oprijpad afgelegd, toen de uitdrukking van zijn gelaat veranderde; zijn ogen werden als dolken, terwijl een harde trek zich om zijn mond legde. Zijn beloning voor zijn bezoek aan Huize Bryton was veel groter dan hij ooit had durven hopen.